

ΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΣ

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Μεγάλα γεγονότα συμβαίνουν εφέτο
Και πᾶς ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν, ἀκούετω

Τι νὰ εἰπῇ κανεὶς γι' αὐτοὺς
ἐκεῖ στὴν Ἰσπανίαν
ὅπου ἡ εἰρήνη ἡ φρικτὴ
κατήντησε χρόνια.
Τὸ ποῦ θὰ πᾶν ὁ ἀνὰ
τὸ μακελειὸ αὐτῶν;
Λέτε νὰ λήξῃ ὁ πόλεμος
ἐλλοιμὸς μαχητῶν;

Τὸ «ἡττούσαντες» βομβάρδισαν
τὸν ἐρυθρὸν τὰ σιμὴν
καὶ λίγο ἔλλειψε μ' αὐτὸ
νὰ βυθισθῇ ἡ Εἰρήνη.
Τούτ' ἐρυθρὸς τοὺς βρίζουνε
γιὰ κίνησιν τὴν πρᾶξιν
τοὺς λέν' ὅλοι καταμουτρά
πῶς δὲν εἶνε «ἐν τάξει».
Ὁ Τύπος ὁ Γερμανικὸς
τοὺς λέει πᾶς εἶν' ἀλήτες
κι' ἀκόμη τοὺς ἀποκαλεῖ
ἀποσπαστὰ καὶ λαοποδῖτες.
Γιατὶ πῆγαν κι' ἐκάμανε
λαοποδοσία, βλῆεις,
ἀφοῦ χερί ἐθάλασε
σὲ θωρηκτὸν... τῆς τσέπης.

Ὁ «Ἔρως» ποῦ στὸ Ζάππειο
τὸν ξέραμε ἀλήτη
τώρα ἐκεῖ, —τὸ μάθατε;—
ἀπέκτησε καὶ σπιτὶ.
Μέσα στὸ πᾶρκο σήμερ
τὰ τόσα ζευγαράκια
ἔχουνε καταφύγιον
ἐκτὸς ἀπ' τὰ παγκάκια
καὶ τὰ κομπάρ περιπτερά
ποῦ στὴ γραμμὴ ἐμπήκαν
καὶ ποῦ γιὰ τὴν Γεωργικὴ
ἔκθεσι ἐκτίστηκαν.
Καὶ φόδος εἶν' μὴπως αὐτὰ
τὰ ἐρωτύλα θὰ
γεμίουν τὰ περίπτερα
ἀνθρωποποιόντα.
Σὲ λίγες μέρες τὸ λοιπὸν
κανεὶς μὴν ἀπορήσῃ
θᾶχουμε ἐκθεσὶ τρανὴ
σὰν κείνη στὸ Παρίσι.
Σ' αὐτὸν τὸν συναγωνισμὸν
καὶ τὸν παγκόσμιον σάλον
τίποτε νὰ ζηλέψουμε

Μικραὶ ἀγγελίαι

Μαγεύρισα ζητεῖ θέσιν πλησίον
ἀνδρῶν, τὸ ὅποιον συνειθίζει
νὰ τρώῃ μεσημέρι καὶ βράδυ εἰς
τὸ ἐστιατόριον.

—Δακτυλογράφος ζητεῖ καλλι-
τέραν θέσιν, διότι τὰ γράμματα
προὐποταμένον τῆς ἴσης πο-
λὺ μυτερὰ.

—Νέος ζητεῖ θέσιν εἰς Νοσοκο-
μεῖον, νὰ κάμῃ κοφτεὺς βεντούζας.
Εὐδόκιμος προὔπηρεσις κουρέως.

—Συμπολίτης ἐκχωρεῖ τὴν μύτην
τοῦ εἰς τὴν Ἀρχαιολογικὴν Ἑται-
ρείαν διὰ τὴν ἐνέργειαν ἀνασκα-
φῶν, διότι ὁ ἴδιος βαρύνεται καὶ
κἀνὴ αὐτὴν τὴν δουλείαν.

—Ἐκκεντρὸν βάρδην ζητεῖ συνε-
ταίρων. «Ὅτι βγάζουν βατὸ μοι-
ράζονται ἐξ ἑαυτοῦ».

—Ενοικιάζεται βίλλα εἰς Μπύλ-
μπας τῆς Ἰσπανίας μετὰ ὠραίου
κῆπου καὶ νεκροταφείου ἐντὸς τῆς
αἰλῆς διὰ πᾶν ἐνδεχόμενον. Ἀν-
θρωποὶ εἰμῶθα.

Ἐξαγωγή σπορολαίου

Συνελήφθη ὁ Κ. Παχὴς, διότι
ἠπειλήσεν τὸν Ν. Σπύρτον, ὅτι θὰ
τοῦ... βγάλῃ τὸ λάδι.

Σωματεῖα

Τὸ σωματεῖον πολυτέκνων ἀνε-
κέραιε ἐπιτιμὸν πρὸς τὸν τὸν
Πόλεμον, διότι εἶνε... πᾶν τῶν
πατέρων.

δὲν θάγουμε τῶν Γάλλων.
Καὶ τί θὰ πῇ πᾶς ἔχουνε
αὐτοὶ τὸν Σηκουᾶνα;
Ἔχουμε μεις τὸν Ἰλισὸν
ποῦναι ποτάμι... μᾶνα.
Ποτάμι μὲ τὰ ὅλα τοῦ
ποῖος μπορεῖ ν' ἀντεῖπῃ;
ποῦ δὲν τὰ τάχα τὰ λοιπὰ
μὲν τὸ... νερὸ τοῦ λείπει.
Ἄν ἔχουν πύργον Ἀἰφελ
ἐκεῖνοι στὸ Παρίσι,
σπουδαῖο πρᾶγμα! Καὶ σ' αὐτὸ
εἰμῶθα πάλι ἴσοι.
Γιατὶ ὡς γνωστὸν κι' ἐμεῖς ἐδῶ
καμάρι καὶ χαρά μας
ἀντὶ γιὰ πύργον Ἀἰφελ
ἔχουμε τὸν Κοντζιά μας.

Καὶ νόμος γιὰ τὰ ἀγροτικά
τὰ χρέη ἐψηφίσθη
κι' ὁ κόσμος πέρα στοὺς ἀγρούς
εὐθὺς ἀνεκουφίσθη.
Ὁ νόμος εἶν' σωτήριος
αὐτὸ καθεὶς τὸ λέει
μὰ νὰ ρυθμίσῃ ἐπρεπε
καὶ ὅλα τ' ἄλλα χρέη.
Γιατὶ ὅποιος σήμερ χρωστᾷ
καθόλου δὲν τὸν νοιάζει
κι' ὅταν τὸ χρέος τοῦ ζητοῦν
...ἀ γ ρ ὁ ν πᾶντ' ἀ γ ρ ὁ ἄ ξ ε ι.

Τρανεὸς μπελᾶς κατήντησε
τοῦ κόσμου ἐσχάτως ὅλου
ἡ κάλτσα τῶν θηλέων μας
ποῦν... κάλτσες τοῦ διαβόλου.
Γίνεται πάλι κινήσις
νὰ ἐπανέλθῃ ἡ κάλτσα
ποῦ τὸν ποδῖον τῶν γυναικῶν
εἶν' ἕνα εἶδος... σάλτσα.
Ὅμως σ' αὐτὸ ὁ κουαφὲρ
ἀντίρρως θὰ κάμω
γιατὶ ἂν ὅλες κάλτσες
αὐτοὶ ἀμέσως γάνουν.
Μία τοὺς πρώτης τάξεως
κι' ἐπικερδὴ δουλίτσα
τούτέστι τὰ... ἐξιστικά
ἀπὸ κάθε γαμπρίτσα.

ΕΡΓΟΛΑΒΟΣ

== ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ==

Εὐχαριστήριον

Οἱ ὑποδηματοποιοὶ Ἀθηνῶν ἐκ-
φράζουν τὰς εὐχαριστίας τῶν διὰ
τὴν κατάρτησιν τῶν ἐν Ἀθῆναις
γραφείων τοῦ Ἰπποδρόμου, διότι
τώρα γίνεται μεγαλειότερα κατα-
ναλώσις εἰς τὰ ὑποδήματα καὶ εἰς
τὰς σόλεις, καὶ ὅσον ἐπληθύνθη-
σαν οἱ ἐργάται ἀπὸ τῶν Ἰππο-
δρομῶν... μὲ τὰ πόδια.

Γάμοι, βαπτίσεις, ἐορταί

Τὴν 21 Μαΐου ἐτελέσαν τοὺς γά-
μους τῶν ἡδὺς Ἑλένης Πηδουχῆ
καὶ τοῦ Κ. Κωνσταντίνου Φράγκου.
Οἱ προσκεκλημένοι πᾶν ἔθνος εἰς
τοὺς νεονύμφους καὶ τὸν ὅσον ἔ-
ν ὁ... καὶ ὅσον ἐορταζοῦν ἀμφο-
τεροὶ τὴν ὀνομαστικὴν τῶν ἐορτῶν.
—Χρὲς ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τῆς
δίδως Κικίης Σανκλιτίδου καὶ τοῦ
κ. Φώτη Ταμπλά. Τὸ νεογνὸν
βαπτισθὲν ἀμέσως ὀνομάσθη Πη-
νελόπη.

Λόγια μεγάλων

«Αὐξάνσθε καὶ πληθύνεσθε».
Φιλόσοφος

«Ὅκ' ἐπ' ἄρτω μόνον ζήσεται
ἄνθρωπος».

«Ἐτελέσθη...»
«Ἐνας ἀνέργος δημοσιογράφος»
«Μηδενὶ συμφερόντι δυνεῖσθαι»
Εὐλοφράστης

Γιὰ νὰ τὰ λύσετε...

Ὁ ὁδηγὸς
τῶν σταυρολέξων

Παραθέτομεν χάριν τῶν ἀνα-
γνωστῶν μας ὁδηγὸν λύσεως τῶν
σταυρολέξων, ὁ ὁποῖος δείχνει
πῶς ἀπὸ τὸν ὁρισμὸν μπορεῖ νὰ
βρῇ κανεὶς τὴν λέξιν, ποῦ χρειά-
ζεται εἰς τὸ σταυρολέξον. Ἰδοὺ
μερικὰ παραδείγματα.
Φοῦτον τῆς ἐποχῆς. Ἄν ἔχῃ 4
γράμματα, εἶνε ὁ ἔ ρ ω ς. Ἄν
ἔχῃ 7 γράμματα, τὸ ἀ γ γ ο ὦ ρ ι.
Ἀνθρώπος, ὁ ὁποῖος, διὰ νὰ εἰ-
νε εὐτυχής, ζητεῖ τὴν Γαλάτειαν
καὶ μίαν καλὴν. Ἄν ἔχῃ 11
γράμματα, εἶνε ὁ ἔ ρ ω τ ε υ μ ἔ-
ν ο ς. Ἄν ἔχῃ 7, ὁ ἡ λ ἰ θ ἰ ο ς.
Τόπος παραγωγῆς ἀνθρώπων.
Ἄν ἔχῃ 11 γράμματα, εἶνε τὸ
Μ α ἰ ε υ τ ἡ ρ ἰ ο ν. Ἄν ἔχῃ 9,
τὰ μ π α ἰ ν — μ ἰ ε τ.

Εὐρίσκειται εἰς τὰ γαλατάδικα
τῶν Ἀθηνῶν. Ἄν ἔχῃ 4 γράμματα
τὸ γ ἄ λ α. Ἄν ἔχῃ 5, ὁ ὅ λ ε ν.
Δι' αὐτοὺς ἔχει λεχθῇ τὸ «τρά-
θα κορδόν». Ἄν εἶνε μὲ 6 γράμ-
ματα, εἶνε οἱ τ ρ ε λ λ ο ἰ. Ἄν
εἶνε μὲ 12, οἱ σ τ α υ ρ ο λ ε ξ ἰ-
τ α ἰ. Ἄν ἔχῃ ἡ λέξις τὸν ἀριθμὸν
τῶν γραμμάτων τοῦ ὀνομαστικῶς
βάλετε τὸ ὄνομα σας...
(Συνεχίει ἀπὸ ἐπόμενον φύλλον)

Ἰσπανοελληνικόν

Τὰ κόκκινα τὰ χεῖλιά σου
κουκλὶ μου Οὐρανία
ἀχ μοῦ θυμίζουν τ' ἀθλία
τὴν... ἐρυθρὰ Ἰσπανία.

Σὰν Μόλας σὲ πολιορκῶ
σὲ ζῶντα σὰν ὄν θρόνο
κι' ἂν δὲν σὲ κάμω κτήμᾶ μου
νὰ μὴ μὲ λένε Βάγγου...

Ν' ἀρχίσω ἐπίθεσι ἀπὸ
τὴς ὠμορφῆς σου ἀριδὲς
ποῦ εἶνε ὅμοιες ἀκριβῶς
σὰν τὴς... Βαλε-ἀριδὲς.

Θὰ προελάσω ὑστερὰ
πρὸς τὰ ἐπάνω... μέρια
καὶ θὲ νὰ φθάσω νικητὴς
ἐκεῖ, εἰς τὴν Ἀλμέρια.

Θὰ κάμω τὴν ἐπίθεσι
μὲ δὴλ τὴ φορὰ μου
καὶ κατὰ τῆς Μαδρίτης σου
δὰ στρέψω τὰ πυρὰ μου.

Μὰ σὺ, βλέπω, ἀμύνεσαι
μ' ὅλα τὰ δυνατὰ σου
καὶ γιὰ νὰ ἐμπο δὲν μπορᾷ
εἰς τὴν... πρωτεύουσά σου.

Μόλις πλησιάζω πρὸς τὰ κεῖ
μὲ ὅλο τὸν καὶμὸ μου
εἰς τὰ... συρματοπέλεγματά
πέφτω, κι' ἀλλοιμονό μου.

Ἐκεῖ μοῦ λὲς πάντοτε: «Ἀλτ!»
καὶ πεῖο καὶ δὲν πάω.
Οἱ δύο σου... μπόμπες μ' ὀπεί-
λουν

νὰ μὲ κάμουν... Μπιλμπάου.

Ἄν θες μοῦ λές, Βαγγέλη μου,
νὰ μῆγῃς εἰς τὴν Μαδρίτην,
φέρε στεφάνι καὶ παπὰ
ἢ καὶ ἀρχιμανδρίτην.

Μοῖ φαίνεται ὅμως, Οὐρανίῳ
πᾶς μ' ἄλλον κάποιον μάγκα,
τὰ χεῖρά ψηλαί, ποῦν θαρρᾷ,
ἀπὸ τὴν Σουλαϊάγκα.

Κι' ἐμένανε τὸν φοικαρά
μ' ἀφῆνης πάντα λαθρᾷ.
Κι' αἰσῶς μὲ μετέδωλες
εἰς... Ἰσπανιὸν ταῦρο.

ΤΑΥΡΟΜΑΧΟΣ
Τὸν Ν. Σφαγέων

ΤΟ ΕΡΓΟΝ

ΑΘΗΝΑΙ
5
ΙΟΥΝΙΟΥ
1937

Τιμὴ δρασ. 2
Ἀριθ. φύλ. 37

Π
Ε64

Αθηναϊκή Ζωή

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑ

ΜΟΥΣΙΚΗ
ΚΑΙ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ

Η Έκθεσις Χάρντεν

Το βερνισάζ της έκθεσεως Χάρντεν άπετέλεσε ένα από τα σημαντικότερα καλλιτεχνικά γεγονότα της παρελθούσης εβδομάδος.

Ο καλλιτέχνης περί του οποίου εγράψαμεν ήδη εις προηγούμενον φύλλον μας, εξέθεσε εις μίαν τών αθηνάων τόν ξενοδοκείον της «Άγγλιας» είκοσι προσωπογραφίας, τών οποίων ή τεχνική προέκδοσις κατά την παράστασιν τών έργων αυτών είναι πασιφανής έναντι σε έύλο κόντρηπλακέ, έργασμένα όλα με δυνάμιν, αλληθελαν και γαντασιν.

Ο Χάρντεν είναι σήμερον ένας ζωγράφος διεθνούς φήμης, και ένας από τους καλύτερους ανθρωπίνους πορτραίτιστες. Άλλ' ό,τι παρουσίασε εις τήν μικρήν αθηναϊκήν έκθεσιν του, πιστεύομε πως ξεπερνά κάθε προηγούμενη δημιούργηα του.

Μερικά από τά έργα που έμφανίζει στο άθηνάϊκον κούρον είναι αληθινά αριστουργήματα. Αυτήν την λέξιν δεν έδισσαν τουλάχιστον να χρησιμοποιήσουν και οι αούτητρον κριτικοί μας.

Αληθινές ψυχολογικές μελέτες, οι τύποι του Χάρντεν μάς δύνουν ζωντανέμενο τό μυστήριο και τήν νοητική της Άοίας, ένα μυστήριο που γίνεται διαφανές και άποκαλυπτικό από τό ραδιόφωνον πλάστιγγον από χέρι μεγάλου μάστρου σε στιγμές ισχυράς και άπαράμιλλου έμπνευσεως.

M. Σ.

Με μεγάλη χαρά άκούσαμε τήν περαμένη έβδομάδα τόν «Μικόλα Μοσχόνα» Νίκα Μοσχά από τό ραδιόφωνον πλάστιγγον μελοδραματικούς κολοσσούς Μέρλι και Τολιάμπε εις τόν «Ερνάντο» του Βέρντι και τολμούμε να πούμε πως ό Μοσχόνας ήταν άνάξιος τών μεγάλων συναναγινωστών του.

Τό Μελοδράμα έτοιμάζεται για τουργέ. Άκόμη δεν γνωρίζουμε ποιά καλλιτέχνη θα συμμετάσχουν και ποίες πόλεις θα περιλάβη ή τουργέ.

Εγένητο ήδευτέρα έπίδειξις τών τελειοφοιτών του Έθνικού Όρειου, ή οποία ύπήρξεν ίκανοποιητική.Οι παρουσιασθέντες μαθηται και μαθήτριαι έπέδειξαν πλούσιον τάλαντον και καλήν κατάρτισιν.

Επιτυχής ύπήρξεν ή έμφάνισις της Χωροδίας Τριπόλεως πρό τών αθηναϊκού κοινού εις τό «Όλμπιον». Η έκτέλεσις του ένδιαιφερόντος προγράμματος απέδειξε τήν έν λόγω Χωροδία ως σόνολον πειθαρχημένον και γυμνασμένον μουσικώς.

Εδόθη με άρετήν επιτυχίαν ρεσιτάλ τραγουδιού της κ. Μορίκας Τριβέλλα με ένδιαφέρον πρόγραμμα.

Η όλη ένδιαφέρουσα έπίδειξις άπετέλεσθ από διαφόρους ζωντανάς εικόνας πλαστικών και κλασικών χορών—ένα σόνολο πειθαρχημένο με ρυθμό και ζωή. Έλαβον μέρος οι διδεις Μοριανόββα, Ζούκοβα, Κορκιάδου, Βούλγαρη, Σπλήου, Γιαννακοπούλου, Κορίκο, Γαζή, Βαφειάδου, Μανουσίου, Μανιαδάκη, Παπαδάκη, Έκαρακού, Χάιμς (Ροζ-Μαρί), Σανδοπούλου, Τσαούτου, Βουλιζιά, Πουλάκη, Θεσσαλονού, Κατσανιδού κλπ.

Εις τήν αίθουσαν της Άρχαιολογικής Έταιρείας ήνωέτι ή έκθεσις τού ελληνικού βιβλίου υπό της Βασιλικής Άεροπορίας. Συμμετέχουν τά μέλη τού Συλλόγου Έλλήνων έκδοτών.

Μπέρδεμα

Ο έρωτευμένος τσαγγάρης παίρνει μέτρα.

Η Άθήνα διασκεδάζει.

Μιά βραδυά στο «Μικάδο»

== Τό «Σταυρόλεξο» ==

Παρά τό εξωτικόν του όνομα τό «Μικάδο» είναι ένα θέατρον κατ' έξοχήν αθηναϊκό. Καί είναι τό κεντρικώτερον θερινόν θέατρον της πρωτεύουσας. Τήν αθηναϊκήν συνοικίαν τήν καταπολεμούν έφετος τά λειτουργούντα εις τήν καρδιά της πόλεως θέατρα. Ένα εξ αυτών είναι και τό «Μικάδο» εις τήν άρχήν της όδοις Θεμιστοκλέους. Ό έγκατασταθείς εκεί δι-κέφαλος θίασος είναι καθ' όλα άρτιας, από άπόψεως δε κεφαλών δημοφιλέστατος. Ό Κοκκίνης και ό Μαυρέας είναι από τους πιο άγαπητούς εις τό άθηνάϊκον κοινόν θεατήρας. Εύλογος άρα είναι ή καθεδραδυνή συρροή κόσμου.

Και τώρα άς έλθωμεν εις τό παίζόμενον έργον. Καί από αυτής της άπόψεως τό «Μικάδο» έστάθη τυχερόν. Άνεβίθασε μίαν έπιθεώρησιν τών συγγραφέων κ. κ. Άσπμακοπούλου και Ρηγοπούλου, οι οποίοι έχουν εις τό ένεργητικόν των τόσας και τόσας επιτυχίας. Καί αυτών τήν φοράν οι δύο συγγραφείς έδούλεψαν με κέρη και παρουσίασαν μίαν έπιθεώρησιν πολυ έπιτυχημένην. Άλλ' άς μπούμε εις τό θέατρον, νά τήν παρακολούθωμεν.

Ο Κοκκίνης ως Πυθαγόρας Σταυρολεξίτης υποδέχεται τό κοινόν και κυριαρχεί εις τήν σκηνήν, ως κομψή και ως νομμερίστως καθ' όλην τήν παράστασιν. Έν άρχή, έπεξηγεί τόν τίτλον της έπιθεώρησεως—ή έπιθεώρησις τού «Μικάδο» είναι τόν πιο επίκαιρο τίτλο — και λέγει ότι τό σταυρόλεξο τό έφευρεν αυτός κατά τόν έξής τρόπον:

—Μιά μέρα, έξηγει, προσπαθούσαμε με τό γραμματέα μου, να διαβάσουμε ένα δυσανάγνωστο γράμμα. Έπειδή δεν μπορούσαμε να βγάλουμε τά γράμματα, αναγκαζόμαστε να γυρίσουμε τό γράμμα τότε «όριζόντιως» και τότε «καθέτως». Έπειδή ύπήρχαν λέξεις, τών οποίων διεκρίντο τό πρώτο και τό τελευταίον γράμμα, αναγκαζόμαστε να βρούμε τό συμπλήρωμα. Και έτσι άνεκαλύψαμε τό Σταυρόλεξο.

Η ταγκομανία αστυριζεται και εδώ πολύ επιτυχώς. Ό Μαυρέας και ό Κοκκίνης

ΠΟΙΑ ΕΙΝΑΙ;

Είνε λεπτή σαν τό χορτί
Μα χορτί δεν είναι
Κοδει αυτή σαν τό οποθί,
μα και οποθί δεν είναι.
Σε χαιδεύει τρυφερά
Κι είναι κι άταλάνια!
Και τήν βλέπουν με χαρά
Όσοι έχουν... γένεια!
Τρυμημένη είναι παντού
—Τίχει για χαμρά—
Και τήν έχει Passe - Partout
Όποιος θά τήν πάρη.
Ό Ίνδρος πούγιν' άρχηγός
Νόσται από τή εύρη.
Νόσται από τό χάδια αυτός
Πρώτος θα κερδίση.
Μα κι' οι Έβες, που κουτή
Άπ' αυτές δεν είν' κομμία,
τήν φυλάν' με προσοχή
Κι' όχι διά χωρίς αίτίο!
Πόσα χέρια τρυφερά,
Πόδια που μάς έχουν κάψει!
Εις αυτήν κορμιά φορά
Χωστόνουν όλη τους τή λάμψη!
Άμ' έκείνα τά παιδιά
Οι μικροί αυτοί διαβολοί
Μέο' τή σόκκα κι' από μιά
Άσφαλώς θα έχουν όλοι!
Στά γραφεία μά και που
δεν τήν έχει' άντικρύς...
πόσες μύτες μολυβίδι
σε λογίους έχει χαρίσει!...
θα τή βρήτε; Είνε πολλές
που της μοιάζουν στήν όψη,
Μά για μία μονάχα λές
σε γυμνάζει από τήν... κόψη!
Είνε σύννεφο άπ' αυτές
που τή σκέψη τή σκέπτεται
Μ' είν' αυτή ξεχωριστή,
Μές στις άλλες άλλο πρόμμα,
Πάνω άπ' όλες διαλεκτή
Όχι λόγια και ρεκάμτα,
είν' ή ΛΑΜΙΑ.

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΣ

ΤΑ ΞΕΘΩΡΙΑΣΜΕΝΑ

ΜΑΛΛΙΑ

από Περμανάντ
» όντυλασιόν
» ήλιον
» λουτρά
» βαφάς

επανερχονται στον φυσικόν τους χρωματισμόν, άν ζητήσετε από τόν Κομμωτήν σας να σας τά ξεβάλη με τό νέον προϊόν

BLONDANOL

Δίδει τόνον στον χρωματισμόν και ζωήν.

ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΘΕΑΤΡΟΝ
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

Ρεπορτάζ από παντού

Διεγδόνουν όλες τις υποθέσεις των με ταγκά.

Όδω έμπορικό ταγκό κι' από σουξέ πιά όσα ένός Ρωμίου εκτέλεσις που έφανε μιά πάστα.

Σκότωσε με μ' ή άνίσεις δεν μπορεί να ζήσω μόνος Σκότωσε με από πάστα να με πιάση τέτοιος πόνος...

Εις τόν Πειραιά έγκαινιάσθη νέον θέατρον, τό «Ρεξ», εις τό Παοαλμάνι, όπου έγκατεστάθη μουσικός θίασος.

Επίσης έτοιμάζεται και ένα νέον θερινόν θέατρον εις τό Ζάππειον, έντός της Γεωργικής έκθεσεως. Πρόκειται κατ' άρχήν να στεγάσθ βαριετέ και άργότερον μουσικόν θίασον.

Άνοίγει και τό θερινόν θέατρον Παγκρατίου, τό οποίον θα παίξη ένα νέον έργον «Άνοιχτή θάλασσα» τού νέου συγγραφέως κ. Θρακίωτ και άργότερον μίαν ήθογραφίαν του κ. Ξενοπούλου.

Ενδέχεται να έλθη μεγάλη Ιταλική όπερέττα, ή οποία, άν έλθη, θα έγκατασταθί εις τό «Πάλας» και άργότερον εις τό θέατρον Φαλήρου.

Η Άλίκη συνεχίζει τās παραστάσεις της εις Θεσσαλονίκην, όπώθεν ίσως μεταθί εις Πάτρας. Άργότερον θα έλθη εις Άθήνας και θα έγκατασταθί εις τό θερινόν θέατρον της, όπου ή άρχισή με τό νέον έργον τού κ. Δ. Μπόρη «Θω-σκαθαλασσίος».

Εις τό «Αθήναϊον» άνεθιδιάσθη ή νέα κωμωδία τού κ. Χρ. Γιαννακοπούλου ό «Περιπλανώμενος Άθηνάιος». Τό νέον έργον έσπεύσισε επιτυχίαν.

Επανερχομένη άι έργασία άποπερατώσεως τού «Περροκού». Λέγεται ότι έκει θα έγκατασταθί μεγάλος θίασος από ήθοποιούς τού έλαφρόν μουσικού θεάτρου, της πρόζας και τού μελοδραμάτος και ή άνεβασή ένα νέον θέατρον είδος με όρχήστραν, εκ τριάντου οργάνων. Ό-λης αυτής της προσπάθειας ήγείται ό μαέστρος κ. Ντ' Αντζελίς.

Μετέβησαν και παίζουσ εις Κύπρον ό μουσικός θίασος Σύλβα και ό θίασος 'Ηους Παλαολόγου.

Εις τόν θίασον της κ. Κοτοπούλη παρεδόθη ένα νέον έργον τού κ. Χάρη υπό τόν τίτλον «Ό φάνης και ή φανή».

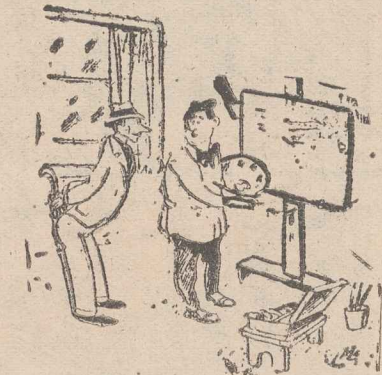
Τό έν λόγω έργον ή άνεθιδιάσθη εις τό «Ρεξ» έντός της θερινής περιόδου.

Επ'οστρεψεν εξ Άλεξανδρείας, όπου έγύρισε μίαν νέαν έλληνικήν ταινίαν ό κωμικός κ. Οικονόμου, ό οποίος θα ήγηθή τού μουσικού θίασου, ό οποίος θα παίξη εις Θεσσαλονίκην.

Ο χειμερινός κινηματογράφος «Ρεξ» μετεβλήθη διά μηχανημάτων δειρμού εις θερινόν.

Τό σύστημα αυτό, άν επιτύχη, θα τό άκολουθήσουν και οι άλλοι χειμερινοί κινηματογράφοι τό έπόμενον έτος

ΦΟΥΤΟΥΡΙΣΜΟΣ

—Τί ζωγραφίζεις έκει;
—Μιά κατοικία που έόοκει σ' ένα λειβάδι.
—Και ποθ είναι τό λειβάδι;
—Τό καβάκιε όλο ή κατοικία.
—Και ή κατοικία;
—Αφού δεν είχε πειά τίποτε να φάη, έφυγε.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΙΩΑΝ. Δ. ΠΑΣΣΑΣ

Γραφεία Σταδίου 23
Τυπογραφ. Ρ. Παλαμίδου 2
ΤΗΛΕΦ.) Γραφείων 31909
Τυπογραφ. 28632

ΤΟ ΕΡΓΟΝ

Η ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΑ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ
ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΑΘΗΝΑΙ
5
ΙΟΥΝΙΟΥ

Άριθ. φύλλου 374
Τιμή φύλλου Δραχ. 2
Έκδίδεται κατά Σάββατον

ΜΙΚΡΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

ΟΙ ΣΟΦΟΙ ΣΥΖΥΓΟΙ

ΤΟΥ κ. Π. ΝΙΡΒΑΝΑ

Μεταξύ τών διασκεδάζοντων εις παρωχημένους ώρας λιποτακτών της συζυγικής στέγης ό άφελέστερος εξ αυτών άρχισε να άνησυχί.

—Έμένα να με συγχωρείτε, κύριοι, θα με περιμένη ή γυναίκα μου. Πρέπει να πηγαίνω.

Ο σοφώτερος τότε της παρέας τού είπε:

—Λοιπόν, κύριε, όταν παντρεύθηκες, δεν είδοποίησες τήν γυναίκα σου περί τών δύο πραγμάτων, περί τών οποίων πρέπει να είδοποιή κάθε παντρεύόμενος άνθρωπος τήν μέλλουσαν σύντροφον της ζωής σου:

Ο άφελής σύζυγος δεν είχε ιδέα πε-ρί τού πράγματος.

—Λοιπόν, τού έξηγήσε ό σοφώτερος, τά δύο πράγματα, που πρέπει να πληροφωρείται έγκαιρώς ή σύζυγος τού σοφού ανθρώπου είναι, πρώτα ότι ό σύζυγός της είναι μέλος τριών τουλάχιστον σωματείων, εκ τών οποίων τό έν άπαραίτητως μουσικόν και τό δεύτερον ότι πάσχει από χρόνιον νόσημα ακίνδυνον μέν, τό όποιον όμως τόν επισκέπτεται περιοδικώς με άνυπόφορους πόνους.

—Ο λόγος;

—Άπλούστατος. Όταν διασκεδάξη ό σύζυγος εκτός τού σπιτιού ως ελεύθερο ήλδισμα, μεταβαίνει άπλούστατα εις τήν συνεδρίασιν τού μουσικού σωματείου, τό όποιον συνεδριάζει έν κρυφώ και παραδόξω κατά τās νυκτερινάς ώρας. Τά άλλα δύο σωματεία, εις τά όποια υποτίθεται ότι είναι μέλος, έχουν άπάως λόγον δικαστηρίων και δημοφιλών τήν απορριπτόν σύγκλητον τών πραγμάτων, όταν παροστή ανάγκη. Λοιπόν, είπαμεν ότι ό σύζυγος δεν διασκεδάξει όταν λείπη άργά από τό σπιτί του. Εύρίσκεται εις τās συνεδριάσεις τού μουσικού σωματείου που τόν ένοχλούν φοδρά μέν, άλλα—τά να κόμη—από τās όποιας εξαρτάται σπουδαία συμφέροντά του.

—Και άν ή σύζυγος ζητήσθ να μάθθ που κείται τά γραφεία;

—Είνε αδύνατον να της δώση όποιαν-δήποτε πληροφορίαν ό σύζυγός της. Έκει δώσει βαρύν όρκο έκευμθείας, τού όποιο ή παράδοσις δύναται να τού κοσπίη τή ζωήν του. Οι νόμοι τού σωματείου είναι τρημεροί. Δεν χωρατεύουν.

Ο άφελής σύζυγος ήκουε κατάπληκτος.

—Καλά τό σωματείο, είπε. Άλλά τό χρόνιον νόσημα;

—Τό χρόνιον νόσημα, τού έξηγήσε ό σοφός συνάδελφος, είναι εξ ίσου άπαράμιτο. Ο σύζυγος επιστρέφει από τήν συνεδρίασιν ζεθεωμένος, εξαντλημένος, κατακόπος, σαν άνθρωπος, που άποκαλήθη επί τούσων σοδαρών ζητημάτων. Έχει έπομένως ανάγκην άναπαύσεως. Αί συζυγικά τρυφερότητες τού περαιοσούν. Πώς να τις άποφύγη λοιπόν;

Εδώ παρουσιάζεται ή χρησιμότης τού χρόνιου νοσήματος, τών χολαίων κ. κ., της φαιμιάσεως, τού νευρικού πονοκεφάλου, της γαστραλγίας. Μόλις θάσθ από τόν καταλαμβάνει ό παροξυσμός τών πόνων. «Αχι! μ' έπασσε, μ' έπασσε!» Ένα ζεστό γυμνασίο, ένα κατάπλασμα, Χανοναί!... Πέστει στο κρεβάτι του, δέχεται τās περιποιήσεις της συζυγίου του, άντί να δέσχη τήν καταγιάδα και άναπαύεται μακαριώτατα ως αθών πουλάκι.

Ο άμαθής άνθρωπος άφού ήκουσε με θβόνον τήν οσφάττην μέθοδον, άναστένανζε εκ βεβαίως.

—Κρίμα, είπε. Κι' εγώ δεν εγνώριζα τίποτε από τήν έγκυκλοπαίδειαν αυτήν της συζυγικής ευτυχίας. Τώρα δυστυχώς είναι άργά.

—Ποτέ δεν είναι άργά—τού είπε ό σοφός συνάδελφος—για ν' άπαλλαγί ένας φιλελεύθερος άνθρωπος από τό δεσμά της συζυγικής δουλείας του. Φρόντισε λοιπόν αύριον να έγγραφής μέλος εις

ΜΙΑ ΜΕΓΑΛΗ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΣ

Η Μάριον Νταϊβί, ή διάσημος καλλιτέχνης τού κινηματογράφου όπως θα τήν θαυμάσωμεν εις ένα νέον δραματικόν έργον που φέρει τόν τίτλον «Η Α. Υ. Ίνκο νιγίτο».

ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΚΥΡΙΟΥΣ

Ο ΔΕΚΑΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΤΖΕΝΤΛΕΜΑΝ

Όταν οι Άγγλοι δεν είναι πρακτικοί

Η συντεχνία τών Άγγλων έμπορο-ραπτών δεν είναι από τά κοινά έγγαλματικά σωματεία της Άγγλιας. Όπως και οι μεγάλοι ράπται των Παρισίων που άπαγορεύουν τήν γυναικείαν μόδα εις ό-λον τόν κόσμον, έτσι και οι ράπται τού Λονδίνου, καθορίζοντες τās λεπτομερείας της άγγλικής κοινής γνώμης μιά βερύπτα τήν όποιαν θα ήλθεισαν άλλοι κλάδοι, έπιστημονικώτεροι ίσως.

Ετσι και τώρα άναθιμώτερος άποσπάσθ από τό τελευταίον άρδον τών έμποροραπτών, όπσω, υπό τόν τίτλον «Ο δέκαλόγος τού τζέντλεμαν» παρέχονται συμβουλαι προς τούς κομψούς άνδρας, τών οποίων ό αριθμός όλογεν έλαττώται. Όδω ό δέκαλόγος αυτός:

1. Μη φορής γκέτες, έχουν καταργηθή από έτών.

2. Μη φορής τουλάχιστον εις χώρας άγγλοσαξωνικάς —τά λεγόμενα μπερέ μπάσκ.

3. Μη φορής καρτίσαν τού λαμποδέτου (σολιταίρ κλπ.) εκτός μόνον, όταν πρό-τρομεροί και σωτήριοι.

4. Μη φορής τουλάχιστον καπέλλο — σκληρό ή μαλακό, άδιόφορον—με καφέ κοστούμι, καφέ υποδήματα, γάντια ή γραβάτταν.

5. Μη φορής, το καλοκαίρι, φθαάκι με τό σκούιν, εκτός άν σου άρεσθ να εκλαβάνεσαι ως διασώτης τού Σεβαλιέ.

6. Άθηνάσιοι «τζέντλεμαν» που διαπράττουν συνήθως όλα τά άνανήγηρά φάσματα, άς προσέξουν λοιπόν, και άς γίνουν συνεπότεροι προς τόν τίτλον που φιλοδοξούν να φέρουν...

Π. ΝΙΡΒΑΝΑΣ

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΟΤΙΚΟΝ ΜΕΛΕΤΩΝ

ΚΟΣΜΗΤΕΙΑ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΑΡΧΙΟΥ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ

ΔΡΕΡΑ 1. Τηλ. 2

ΗΜΕΡΟΜ. 16.8.85

ΑΡΙΘ. 39045

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ

Ο ΘΗΣΑΥΡΟΣ ΠΟΥ ΧΑΘΗΚΕ...

ΤΟΥ ΛΟΥΓ'ΙΤΖΙ ΠΙΡΑΝΤΕΛΛΟ

—Έσύ... Έσύ ό Άντίοχος Γεστίνο... ό αγαπητός μου φίλος;

—Μα εγώ σε νόμίζα στην Άφρική να σκοτώνης λεονταρία και να σκάβης να βρίσκης χρυσάφι και διαμάντια.

—Φίλε μου, είναι τόσο περίεργη ή ιστορία μου. Κάθισε. Φίλος μου είσαι, θα στα πώ όλα. Τή στιγμή που νομίζεις κα-νείς ότι ή άγγισή τόν ουρανό με τό δα-κτύλο, πέφτει ξαφνικά και τσάκίζεται.

Όπως ξέρεεις, πρό δύο έτών με δύο άλλους φίλους είχαμε άποφασίσει να κάνωμε ένα ταξίδισι ως τή Τζουγκά, όπου έλπίζαμε να κερδίσωμε πιά εύκολα τίποτα λεσά. Έπειτα από ένα περιπε-τιώδες ταξίδι ξεμπαρκάσαμε τέλος στη Μπατάνα τού γαλλικού Κογκό κι' έπι-δοθήκαμε άμέσως στις έπιχειρήσεις μας. Άπλοστή άρχισαμε να καλλιεργού-με κανόν. Τά πράγματα όμως δεν πή-γαιναν καλά και άποφασίσαμε να δε-χθώμε τις προτάσεις μιάς γαλλικής έ-ταιρείας. Μάς άνέθεσαν με πολύ καλή άμοιβή να λάβωμε μέρος σε μιά άποστο-λή στη ζούγκλα που πήγαμε να κινημα-τογραφήσθ διάφορα θηρία. Πράγματι σκαμήτσαμε ένα εύθωμο καράδι και ξεκινήσαμε για τό έσωτερικό. Τί ώραιες ήμέρες τού περάσαμε, πόσες συγκινή-σεις δοκίμασε.

Η δουλειά μας προχωρούσε καλά, παρ' όλες τις δυσκολίες που είχαμε: να καθορίσωμε να φέρωμε μπροστά στον κινηματογραφικό φακό όλα τά άγρια θη-ρία.

Τέλος γλυτώσαμε τήν άποστολή μας και άποφασίσαμε να επιστρέψωμε. Τις ταινίες τις κλειδώσαμε ό' ένα ζύλινο κου-τί, τό όποιον έμπιστευθήκαμε σ' έναν ά-πό τή συντροφία.

Τό κουτί έκείνο για μάς ήταν ένας ά-λόκληρος θησαυρός, ήταν επί τέλους ή καρποί τών κόπων μιάς τόσο έπιπρόσθε-της άποστολής και εργασίας.

Ξαφνικά, άκούω μιά φωνή έκει σιμά, όπου είχαμε κατασκηνώσει. Ήταν σόν-θημα σναγέματος και προσοχής, που έ-φανε ένας άρκος ως μαύρος.

Κυττάζω πάνω με τό όπλο στο χέρι. Πετάσθη άριστερά, δεξιά, και βάλπη τό μούρο να τρέχη τρέμοντας κοντά μου και να μου δείχνει με τό δάκτυλο προς τό δάσος.

—Νά... έκει, έκει... οι διάβολοι τού δά-σους.

Κυττάζω και πράγματι βλέπω, προς τίς μεριά που μου έδειχνε, κάτι τεράστια τετραπόδα, που είχαν σκαρφάσει στα δέντρα και μάς κυττάζανε περίεργα με τό πονηρά τους μάτι.

Ήταν χιμπαντζήδες πιά μεγάλοι από γορίλλα, άλλα λιγώτερο άγριοί, οι ό-ποιοι ζούνε στα δυτικά μέρη της Άφρι-κής.

Εδώμα θάρος στο μαύρο και προκω-ρήσαμε μαζί προς τόν έσθρόν.

Οι χιμπαντζήδες κατάλασαν τήν κινή-σή μας και άφού ζανάρκισαν πάνω τους μορσασμούς οπισθοχώρησαν.

Τότε προχώρη να τούς καταδώσω και πήγα να μωύ στο δάσος, όταν μία κραυ-γή τού μαύρου μ' έκανε να στρέψω τό κεφαλί. Καί τί βλέπω;

Ένα από τά τεράστια έκείνα τετρα-πόδα, που χωρίς να τό δούμε έφθασε ως τήν κατασκηνίωσι, είχε άγκαλιάσει τό κουτί με τίς ταινίες κι' έτρεχε να έξα-φανισθί προς τό δάσος.

Δεν μπορώ να σου περιγράψω τί έ-νοιώσα έκείνη τή στιγμή.

Κατάπληκ, άγνυσία, θυμός... όλα μαζί! Όταν συνήλασθ, είδα τόν χιμπαντζή σκαρφάσμενο στα δέντρα.

—Στάσου, στάσου! Βοήθεια!

Κι' άρχισα να ρίχνω καταπάνω στο ζώ-ον. Η συνκίνησις μου ήταν τέτοια, που κομμία από τίς σφαίρες μου δεν τόν πέ-τυχε.

Η έπιπλοσία μου είχε φτάσει στο κα-

ΓΥΝΑΙΚΟΘΕΡΑΠΕΙΑ

Ένας Παρισινός οδοντοίατρος έκε-
θη ένα δελφινά πρωτότυπον τρόπον,
διά να έμψυχώνη τούς άδωκούς του·
προσέλαβεν άρκετάς ώρας νεαρής γυ-
ναίκας, αϊ όποιαι δέν έχουν νά κάμνουν
άλλο τίποτε παρά νά κάθονται εις την
αίθυσαν άναμονάς.

Οί πελάται, συνουμιούντες μέ τας ώ-
ρας αυτές κυρίας, τας όποιες έκλαμ-
βάνουν ές όμοιοις θέσις των, λαμπούν-
τον πόνον των και τόν φόδον της όδον-
τοιατρικής τανάλης.

Η μέθοδος δοκιμασθείσα έμπράκτως,
απέδωκε λαμπρά άποτελέσματα και πύ-
ξινον αίσθησιν την πελατειαν του όδον-
τοιατρού, αυτό όμως εξήγειρεν άλλους
τούς άλλους συναδέλφους του έναντιόν του.

Ο έπιπονητός οδοντοίατρος κατηγ-
γέλθη επί άδελπίου συναντησιού, πρό-
ματι δέ, δι' άποφάσεως τού 'Οδοντοιατ-
ρικού Συλλόγου, άπηννοσθη του λοιπού
νά χρησιμοποιούν καθ' οιονδήποτε τρό-
πον μαννέκέν εις τά Ιατρεία των.

Η ανάγλυφος ταινία του Λου-
μιέρ.

Κατά την διάρκειαν της εκθέσεως των
Παρισίων θα προσβληθί μία κινηματογρα-
φική ταινία, μοναδική εις τή είδος της.
Η ταινία παρασκευάσθη υπό τού διαση-
μου επιστήμονος Λουμιέρ, τόν όποιον οί
Γάλλοι θεωρούν ως τόν πραγματικόν έφευ-
ρετήν τού κινηματογράφου, και υπό
τού σκηνιστήν Κυδιέ. Η ταινία αυτή
θα είναι όμιλούσα, έγκυμνος και έν άνα-
γλύφω.

Ο Λουμιέρ διά των δύο νέων έφευρέ-
σεών του έλυσσε και τά δύο αυτά προ-
βλήματα, τά όποια άποσκοπούν από έ-
νός τούς έπιστήμονας. Η ταινία θα άνα-
παρίσται σκηνήν εκ τού φυσικού της ζω-
ής των χωρικών, της έπαρχίας Κοντόρ,
εκ της όποιας κατόντωνται ο Λουμιέρ και
ο Κυδιέ. Διά πρώτην φοράν τά όρη, τά
δάση, οί κίπποι και οί όρμυοί θα έμφα-
νισθύν μέ τά δελφινά των χρωμάτων και
οί άνθρωποι, έν αναγλύφω πλέον και ούχι
εις επιπέδους φωτογραφίας, θα κινούνται
και θα όμιλούν.

Μακρού από τού πιάνου!

Κάποιος Γάλλος νιστρός έδημοσίευσε
τελευταία ένα άρθρον, υπό το όποιον συμ-
βουλεύει τής υπέρτης τάς μιν άκούσας τής
καρπίας τιν' νά παίξουν πιάνο πρην συμ-
πληρώσουν τού 16ον έτος της ηλικίας
των. 'Επι πλέον κοριτσάκιον λέγει, ότι έ-
παίξαν πιάνον πρην από τά δεκάεξ χρό-
νια, οί έξάκοσις όταν μεγάλωσαν προ-
σεβλήθησαν από νευρικές διαταραχάς.
'Ανεαντίας έπι χιλίων δεσποινίδων, μόν-
ον οί διακόσιες έγιναν νευρικές και
έπι χιλίων πού δέν άγγισαν ποτέ τού όρ-
γανου αυτό, μόνον οί έκάτον παρουσία-
σαν συμπτώματα νευρασθενείας.

τακόρφο και ένας λιμός σκεδόν μέ
είκε πιάσει στο άιμάδι, όταν οί σύντροφοί
πού άκούσανε τούς πυροβολισμούς τρέ-
ναν να δούνε τί συνέβαινε. 'Ο χιπαν-
τζής είχε εξαφανισθί στο άνοματόν μα-
ζι μέ τού κουτί. Τρέξαμε τότε άπό μαζί
πρός τού δάος να τόν βρούμε.

Ξάφνου έννύ τρέχαμε ο ένας πίσω από
τόν άλλο, άκούσαμε ένα ούρλιασμα.
Γυρίσαμε τού κεφάλι και τί να δούμε.
'Ο χιπαντζής ήταν πληγωμένος και δέ
μπορούσε φαίνεται ν' άνθέρη περισσέτε-
ρο. Μόλις κρατώταν από ένα κλαρί κι'
από την άγκαλιά του μισανούμενο κύ-
λιος τού κουτί και τού πολύτιμο περιεχό-
μενό του οκρίρισε στον άέρα.

'Επρεσ, τέλος και ο ένας πάνω στις
ταινίες και από τού θυμό του πατούσε,
μασουλός με τά μεγάλα του δόντια
την ταινία.

'Αδειάσαμε όλοι τά πιστόλια μας έπί-
νω του, μά τί τού όφελος. Είμαστε πιά κα-
τεστραμμένοι.
'Μόλις φθάσαμε στην Μπατάντα πλήρω-
σα έννύ όλη τή ζημία της άποστολής, ως
υπάιτιος γιά τήν άκούσια άπρροεξία μου.

'Ο ιμπρεσάριος γιά νά βγάλη τή ζη-
μία πήρε ό,τι είχαμε και δέν είχαμε έ-
γώ και οί άλλοι όλοι σύντροφοί μου.
'Επειτα... περιπλανηθήκαμε πολύ, πά-
ρα πολύ, γιά νά μαζέψωμε μερικά λεφτά
νά κάνωμε τά ναύλα μας γιά νά γυρί-
σωμε πίσω...

Και τώρα... όπως με βλέπετε... ζω μέ
τήν άπογοήτειαν της άναμνήσεως ενός
πλούτου, πού έννύ πέρασε από τά χέρια
μου δέν μπόρεσα από άτυχία μου νά τόν
συγκροτήσω.

ΛΟΥΓ'ΙΤΖΙ ΠΙΡΑΝΤΕΛΛΟ

Άόρατοι έχθροί του ανθρώπου

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΤΩΝ ΜΙΚΡΟΒΙΩΝ
ΠΟΥ ΔΙΕΞΑΓΕΤΑΙ ΣΤΟ ΣΩΜΑ ΜΑΣ

Ο «βακτηριοφάγος», τού μικρόβιον πού καταπολεμά και εξο-
τύνει τά άλλα μικρόβια δι' άγνώστους λόγους.

Πως συζώμεθα από τις άρρώστιες

Ο Καναδός μικροβιολόγος Φι ντ' Ε-
ρέλ διεπίστωσε τού 1917 ένα περίεργον
φαινόμενον, πού ήνοίξε νέους άλλος όρί-
ζοντας εις την μικροβιολογίαν. 'Επαίρε-
κόπρανα ενός αναρρωνύοντος εκ δυσεν-
τερίας και τά ανακάλυψε μέ μίαν ύφην
καλλιέργειαν βακίλλων της δυσεντερίας.
Τι παρτίπρεψι τότε; Η καλλιέργεια των
μικροβίων πού προκαλούν τήν δυσεντε-
ριαν δέν εδράδυνε νά αλλάξη όψη. 'Α-
πό θαλά πού ήσαν, καθίσταντο μετ' ό-
λίγων διαυγαστάς, ώσαν εις τού διάστημα
των όλίγων ώρων πού μεσολαβούν ανά
είκαν διαλυθί όλα τά μικρόβια. Παιρνον-
τας κανείς μερικά σταγονάκια από τήν
κατ' αυτόν τόν τρόπον καθοριθεΐσαν
καλλιέργειαν και άνακατευνότας τας εις
μίαν νέαν καλλιέργειαν βακίλλων, θα
προκαλέση τού ίδιον αποτέλεσμα.

'Από όλα αυτά ο ντ' Ερέλ έδωλε τού
συμπέρασμα ότι εις βάρος των μικροβί-
ων έκαλλιέργησε κάτι πού προκαλεί τήν
διαλύσιν, τήν εξόντωσιν αυτών των μι-
κροβίων. Τί ακριβώς είναι αυτό τού κάτι;
Γιά τόν ντ' Ερέλ δέν γεννιάται άμφιδο-
λία: Τού «κάτι» αυτό πού εξοντώνει τά
μικρόβια είναι ένα ζωντανόν πλάσμα, έ-
να μικροσκοπικόν μικροβιόφάγον μικρό-
βιον. Καί τού πλάσμα αυτό πού γιά τά
μικρόβια είναι ό,τι τά μικρόβια γιά μας,
έναν άμελίκτος ψυχρός, ο ντ' Ερέλ τού
έδωτισε «βακτηριοφάγον».

'Ιδού άλλως τε, κατά τόν ντ' Ερέλ, ή
απόδειξις ότι ή διάλυσις των μικροβίων
εξαρτάται από ένα ζωντανόν μικροοργα-
νισμόν. 'Αν σπειρίμεν μέσα εις πό-
λους σφαιλικούς νυμφοτούς ζελατίνα μέ μι-
κρόβια πού εις διαστήματα δέν έννύ αυ-
τόνεμα, ύπερσπαν τήν ενέργειαν της
διαλύσεως πού έμελεττούμεν, αϊ καλλι-
έργειαί πού σχηματίζονται έμφανίζουν
χαρακτηριστάς διαφοράς: Αϊ προερχό-
μεναι εκ βακίλλων της τελευταίας φο-
νιδας κλύπουν τήν ζελατίνα εις στρώ-
μα συνοχής, έννύ αϊ προερχόμεναι εκ
βακίλλων έπι των όποιων έπείρασματί-
σθμεν πρό δύο ή τριών ώρων, παρουσιάζ-
ουν κενά, τής ζελατίνης παραμονές της
γυμνής εις ώριμας σημεία. Πισίαν άλ-
λην έννοιαν μισορύν νά έχουν αϊ γυ-
μναί αυτά πλάκες, παρ' ό,τι είναι άποκι-
νία.

Άετοί και άεροπλάνα

Εις τας 'Ινδίας ο άνηλεάστερος έ-
χθρός τού μέν αιδροπόρου είναι ο έλέ-
φας, τόν δέ άεροπλάνων ο άετός. Κατά
τόν παρελθόντα μήνα έσημειώθη σημη-
ντικός αριθμός συγκρούσεων μεταξύ άνα-
γνωριστικών άεροπλάνων και των όρπα-
κτικών όρνέων, τά όποια αθρούν εις
έξαιρετικάς περιόχας των 'Ινδιών. 'Εκ
των συγκρούσεων τούτων προεκήθησαν
πολλά θανατηφόρα δυστυχήματα. Αϊ άγ-
γελικά όρκα άποσκολούνται σοβαρώς μέ
τού πρόβλημα και εύρίσκονται έν άμηχα-
νία.

Αν οί μεγάλοι ζωγράφοι ήσαν γελοιόγραφοι.

Ο Πέτρος Κατάνεο, ένας από τούς μεγαλύτερους Ιταλούς γελοιόγράφους της εποχής μας, ένεπνεύσθη μίαν σειράν γελοιό-
γραφών από μεγαλήτερα ζωγραφίσματα ζωογράφων. Μία από τας γελοιογραφίας
αυτάς παριστάνει τήν περιήμω (Τζιοκόνταν) τού Ντα Βιντσι και μία άλλην τών 'Αδούκα Ντα Ρίμε' τού Μπιοττέλλο. 'Ο Κατάνεο
τού όποιου τά έργα έπρόεξηνσαν κατάληξιν, ίσχυρίζεται ότι έτσι θα έζωγραφίζον τά μοντέλλα των, ένν
είχον αστυρικόν πνεύμα. Παρά τας γελοιογραφίας τού Ιταλού καλλιτέχνην παραθέτομεν και τά πρωτότυπα διά νά δώ-
γυστήν τήν διαφοράν...

ΑΝΕΖΗΤΕΙ ΕΑΥΤΟΝ

Ένας άνθρωπος, πενήντηκοντα περίπου
έτών, μέ ένδύματα καλής ποιότητος, άλ-
λά τά όποια είχαν μεταβληθί εις ράκη,
παρουσιάσθη εις τόν διεθυντήν έφημε-
ρίδος τού Γκαίτεμπουργκ της Σουηδίας
και τόν παρεκάλεσε νά τόν βοηθήσιν νά
ανακαλύψη ποιος ήτο! 'Αορίστως ένευε-
μείτο ότι δύο μικροί κόραϊ τόν ώνόμαζαν
πατέρα και ότι έμενεν εις μίαν καλήν
κατοικίαν.

'Αλλά δέν ήμπορούσε νά ένθυμηθί
ούτε ποιος ήτο, ούτε πώς εύρέθη εις
Γκαίτεμπουργκ, ούτε ποτέ ήρχισε νά έρ-
γάζεται ως τυλοκόπος εις ένα δάσος
πλησίον της πόλεως. 'Ο διεθυντής έκά-
λεσε τούς συντάκτας του όπως ίδούν
τόν άγνωστον άνηντήνα και εις τάν συ-
ντακτών εξέφρασε τήν ύπόνοιαν ότι πι-
θανόν νά ήτο εις μηχανικός εξέφαμ-
θεις από τριών μηνών. 'Ο άγνωστος έ-
δηγήθη εις τήν οικίαν τού μηχανικού
και ή οικονέμεναι τόν άνεγνωστον
αίχμας. 'Επρόκειτο περί τού μηχανικού
Σέμπερν. Όπως άναμνήσας πρό τριών
μηνών πιά τού Λονδίνον, εξηφανίσθη. 'Ο
Σέμπερν άνεγνώρισε μόνον τας θυγα-
τέρας του, αλλά δέν δύναται νά ένθυμη-
θί τού όνομα της συζύγου του.

Ένα πιάτο φαί, τριακόσιες λί-
ρες!

Ταξειδεύων από Βουρδάξ εις Βενετί-
αν ο μακαργιάς τού 'Αλδάρ, έννυρι-
σεν έπι τού σπηματιού έννύ πτυχόν Ε-
σπίατορ της Τερνέστης, 'Ιταλόν, ο όποι-
ος τόν κατενόησε μέ μερικά μαγει-
ρικά του κατορθώματα.

Εις άνταμωσιν ο ζάπλουτος 'Ινδός ή-
γεμύν ένεχειρήσεν εις τόν έπιδεδί-
κτον ο μακαργιάς τού 'Αλδάρ, έννυρι-
σεν έπι τού σπηματιού έννύ πτυχόν Ε-
σπίατορ της Τερνέστης, 'Ιταλόν, ο όποι-
ος τόν κατενόησε μέ μερικά μαγει-
ρικά του κατορθώματα.

Μάθημα... γραμματοσύμν!

Εις τά σχολεία της 'Αγγλίας εισήχθη
ως υποχρεωτικόν μάθημα ή συλλογή
γραμματοσύμν. Οί 'Αγγλοι παιδαγωγοί
φρονούν ότι ή συλλογή των γραμμα-
τοσύμν είναι αϊ τερνότερες τρόπος διά
τήν διδασκαλίαν της γεωγραφίας και ή
ιστορίας και τά ιαϊδιά. Ταυτοχρόνως
αϊ μαθητά διδάσκονται νά καταρτίζουσιν
μέ σύστημα τας συλλογάς των γραμματοσύ-
μν.

ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Αιφνιδία περιπόλική συνεσκότισε και
πάλιν τόν διεθνή όρίζοντα και προς σι-
γμην ήπειλήθη εκ νέου σοδάρωτα ή
ευρωπαϊκή ειρήνη. Η εκ μέρους των
'Ευρωπαίων της 'Ισπανίας γενομένη από
άερος έπίθεσις δι' έκρηκτικόν βομβών
κατά τού άσκούοντος εις τα Ισπανικά ύ-
δατα υπηρεσίαν έλέγχου έπ' όνόματι
της έπιτροπής μη επέμβασεως γερμανι-
κού καταδρομικού «Ντράυτλαντ» μέ μέ-
γαν αριθμόν θυμάτων τού πληρώματος
αυτού, έπόμενον ήτο νά προκαλέση όχι
μόνον εύλογον εξέγερσιν της γερμανι-
κής κοινής γνώμης, αλλά και σύντονον
τήν επέμβασιν της έπίσημου Γερμανίας.
Ευτυχώς ο από μέρους τού γερμανικού
στόλου γενομένης δομεισμός της έ-
υρβάς Ισπανικής πόλεως 'Αλμέρια έ-
κρίθη άρκετάς προς τερματισμόν των
άντιπαιών και άπομένει ήδη ή διά της
διπλωματικής όδοι διευθετήσις τού ά-
κανθώδους ζητήματος, όπερ προέκυψεν
εκ της άποχωρήσεως της Γερμανίας και
της 'Ιταλίας εκ της έπιτροπής μη επέ-
μβασεως. Η σάφρων και ψυχραιμος στά-
σις ήν τηρούν αϊ Κυβερνήσεις Λονδίνου
και Παρισίων και ή γενική διάθεσις ν'
άποερχομή ή συμφόρα πανευρωπαϊκής
συρρέξεως παρέχουν τήν άσισιν έπι-
δο, ότι θα έκείρεθι ο τρόπος της παρο-
χής των ζητούμενων εγγυήσεων διά ν'
επανελθούν εις τήν έπιτροπήν μη επέ-
μβασεως ή Γερμανία και ή 'Ιταλία. Είναι
άκόμη πιθανόν ο σοδάρωτα και άμε-
ως κίνδυνος διασσεσσεως της ειρήνης
όστις προέκυψεν εκ τού δομεισμού

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ :	
Ετησία	Δρχ. 200
Εξαμηνιος	» 100
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ :	
Ετησία	Λίρ. 2
Εξαμηνιος	» 1

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΑΝΑΣΚΟΠΗΣΙΣ

Ο Πρόεδρος της Κυβερνήσεως κ. 'Ιω.
Μεταξάς προέβη εις σοδάρωτάς διά
τού καθήμενον τύπον δηλώσεως
πρό όλίγων ή και πρό πολλών έτών—
δέν συμφωνούν εύκολα—σήμερα περι-
σσότερο από άλλοτε— έπι τού ζητήμα-
τος τού «ποιο είναι τού καλύτερου όπλου
έκείνου στρατού». Δέν πρόκειται γιά τήν
ποσότητι τήν όποιαν ο καθένας μπορεί
νά έχη γιά τού ένα ή τού άλλο όπλο και
ή όποια, άλλως τε, είναι φυσική. 'Αλλοι
κάνουν ή θά κάνουν, άνεμοπορία άπό
τό σχολείο: Θά προτιμήσουν τήν αερο-
πορία. 'Αλλοι όνειρεύονται ή και έ-
ργουν μοτοσυκλέτα ή όδηγούν ή όνειρεύ-
ονται νά όδηγήσουν ατοκίνητον: Θά πά-
νεν στις μηχανοπονημένες μονάδες,
τρίτος όνειρεύεται ταξείδια, εξερευνη-
σεις, μακρινές θαλάσσεσ: Θά γίνη ναύ-
της. 'Εκείνος πού άνασάσ τά άόανα, θά
προτιμήσιν τού Ιππικού και τέλος όσοι
είναι ήδη μαθητευόμενοι ή θέλουν ν' άκο-
λουθήσουν ένα όρισμένο επαγγέλμα, σι-
δηρουργού, μαργακού, κλειδοπομπί
κλπ. πάνε στο μηχανικό, έννύ όσοι έχου-
ν τού πάθος τού ραντίνο, θά ζητήσουν
νά μπόουν άσυρματιστά, νά υπηρετήσουν
στά σώματα πληροφοριών. Και μόνο τού
πεζικού μένει άπ' έξω άπ' όλες αυτές τίς
προτιμήσεις.

«Τού πεζικού είναι όδρος»—άκούει κα-
νείς, έκείνος πού άνασάσ τά άόανα, θά
προτιμήσιν τού Ιππικού και τέλος όσοι
είναι ήδη μαθητευόμενοι ή θέλουν ν' άκο-
λουθήσουν ένα όρισμένο επαγγέλμα, σι-
δηρουργού, μαργακού, κλειδοπομπί
κλπ. πάνε στο μηχανικό, έννύ όσοι έχου-
ν τού πάθος τού ραντίνο, θά ζητήσουν
νά μπόουν άσυρματιστά, νά υπηρετήσουν
στά σώματα πληροφοριών. Και μόνο τού
πεζικού μένει άπ' έξω άπ' όλες αυτές τίς
προτιμήσεις.

Καί όμως! 'Αν και, θεοείας, σ' ένα
στρατό και σέ μία μάχη όλα τά όπλα
είναι άπαραίτητα, όλα άλληλανάθετα εις
τού ίερόν καθήκον της προστασίας της
πατρίδος και στην μεγάλη προσπάθεια
προς έπίδωξιν της νίκης, άν αϊ έρωδι-
οποιμαί πού έρχονται από τά μετωπίσθεν,
οί ύγειονομικοί και οί πληροφορικοί είναι
όμοια, άπολύτως χρήσιμος όσο τού πυρο-
βολικού και οί άσυρματιστά, άν τού όλο,
πολύπολο μνησθήμα πού είναι ένας
στρατός δέν μπορεί νά λειτουργήσιν, άν

Η Α. Μ. ο Βασιλεύς έκπληρών πα-
λαιόν του έπιθυμία, έπισκεφθή άλλας
τάς Μονάς τού 'Αγίου 'Ορους, γενόμε-
νος πανταχού δεκτός μετά μεγάλων τι-
μών και συγκινητικού ένθουςιασμού των
Καλογηρών.

ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Αιφνιδία περιπόλική συνεσκότισε και
πάλιν τόν διεθνή όρίζοντα και προς σι-
γμην ήπειλήθη εκ νέου σοδάρωτα ή
ευρωπαϊκή ειρήνη. Η εκ μέρους των
'Ευρωπαίων της 'Ισπανίας γενομένη από
άερος έπίθεσις δι' έκρηκτικόν βομβών
κατά τού άσκούοντος εις τα Ισπανικά ύ-
δατα υπηρεσίαν έλέγχου έπ' όνόματι
της έπιτροπής μη επέμβασεως γερμανι-
κού καταδρομικού «Ντράυτλαντ» μέ μέ-
γαν αριθμόν θυμάτων τού πληρώματος
αυτού, έπόμενον ήτο νά προκαλέση όχι
μόνον εύλογον εξέγερσιν της γερμανι-
κής κοινής γνώμης, αλλά και σύντονον
τήν επέμβασιν της έπίσημου Γερμανίας.
Ευτυχώς ο από μέρους τού γερμανικού
στόλου γενομένης δομεισμός της έ-
υρβάς Ισπανικής πόλεως 'Αλμέρια έ-
κρίθη άρκετάς προς τερματισμόν των
άντιπαιών και άπομένει ήδη ή διά της
διπλωματικής όδοι διευθετήσις τού ά-
κανθώδους ζητήματος, όπερ προέκυψεν
εκ της άποχωρήσεως της Γερμανίας και
της 'Ιταλίας εκ της έπιτροπής μη επέ-
μβασεως. Η σάφρων και ψυχραιμος στά-
σις ήν τηρούν αϊ Κυβερνήσεις Λονδίνου
και Παρισίων και ή γενική διάθεσις ν'
άποερχομή ή συμφόρα πανευρωπαϊκής
συρρέξεως παρέχουν τήν άσισιν έπι-
δο, ότι θα έκείρεθι ο τρόπος της παρο-
χής των ζητούμενων εγγυήσεων διά ν'
επανελθούν εις τήν έπιτροπήν μη επέ-
μβασεως ή Γερμανία και ή 'Ιταλία. Είναι
άκόμη πιθανόν ο σοδάρωτα και άμε-
ως κίνδυνος διασσεσσεως της ειρήνης
όστις προέκυψεν εκ τού δομεισμού

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ ΠΟΛΕΜΟΥ

Ο ΡΟΛΟΣ ΤΟΥ ΠΕΖΙΚΟΥ

Τό έμψυχον ύλικόν βάσις των συγχρόνων στρατών

Οί νέοι πού πρόκειται νά υπηρετήσουν
—άλλά και όσοι έχουν ήδη υπηρετήσει
πρό όλίγων ή και πρό πολλών έτών—
δέν συμφωνούν εύκολα—σήμερα περι-
σσότερο από άλλοτε— έπι τού ζητήμα-
τος τού «ποιο είναι τού καλύτερου όπλου
έκείνου στρατού». Δέν πρόκειται γιά τήν
ποσότητι τήν όποιαν ο καθένας μπορεί
νά έχη γιά τού ένα ή τού άλλο όπλο και
ή όποια, άλλως τε, είναι φυσική. 'Αλλοι
κάνουν ή θά κάνουν, άνεμοπορία άπό
τό σχολείο: Θά προτιμήσουν τήν αερο-
πορία. 'Αλλοι όνειρεύονται ή και έ-
ργουν μοτοσυκλέτα ή όδηγούν ή όνειρεύ-
ονται νά όδηγήσουν ατοκίνητον: Θά πά-
νεν στις μηχανοπονημένες μονάδες,
τρίτος όνειρεύεται ταξείδια, εξερευνη-
σεις, μακρινές θαλάσσεσ: Θά γίνη ναύ-
της. 'Εκείνος πού άνασάσ τά άόανα, θά
προτιμήσιν τού Ιππικού και τέλος όσοι
είναι ήδη μαθητευόμενοι ή θέλουν ν' άκο-
λουθήσουν ένα όρισμένο επαγγέλμα, σι-
δηρουργού, μαργακού, κλειδοπομπί
κλπ. πάνε στο μηχανικό, έννύ όσοι έχου-
ν τού πάθος τού ραντίνο, θά ζητήσουν
νά μπόουν άσυρματιστά, νά υπηρετήσουν
στά σώματα πληροφοριών. Και μόνο τού
πεζικού μένει άπ' έξω άπ' όλες αυτές τίς
προτιμήσεις.

Καί όμως! 'Αν και, θεοείας, σ' ένα
στρατό και σέ μία μάχη όλα τά όπλα
είναι άπαραίτητα, όλα άλληλανάθετα εις
τού ίερόν καθήκον της προστασίας της
πατρίδος και στην μεγάλη προσπάθεια
προς έπίδωξιν της νίκης, άν αϊ έρωδι-
οποιμαί πού έρχονται από τά μετωπίσθεν,
οί ύγειονομικοί και οί πληροφορικοί είναι
όμοια, άπολύτως χρήσιμος όσο τού πυρο-
βολικού και οί άσυρματιστά, άν τού όλο,
πολύπολο μνησθήμα πού είναι ένας
στρατός δέν μπορεί νά λειτουργήσιν, άν

ΤΟ ΓΕΡΜΑΝΟ-ΙΣΠΑΝΙΚΟΝ ΕΠΕΙΣΟΔΙΟΝ

Η έπίθεσις κυβερ-
νητικών Ισπανικών
αεροπλάνων έναντι
όν τού γερμανικού
θωρηκτού «Ντράυτ-
λαντ» και ο βομβο-
ρισμός από τού γε-
ρμανικού στόλου τού
λιμενός της 'Αλμέ-
ριας υπέρθε τού συν-
ταρακτικώτερον δι-
εθνές γεγονός της
παρελθούσης έβδο-
μάδος. Παραπλεύ-
ρως τού ληριανόν
σκάφος, τού όποιον
υπέστη σημαντικάς
ζημίας εκ τού ένσε-
ρτου βομβαρδισμού.

κάθε τμήμα του δέν είναι στη θέση του,
είναι έν τούτοις θέσιον ότι γιά τά απο-
μειότερα μέρη τού μηχανήματος γίνε-
ται έκλογή από τόν καλύτερον χάλυβα
τού ίδιου συμβάνειν και γιά τού πεζικό: Οί
καλύτεροι άνδρες είναι μόλις άρκετά
καλοί γιά αυτό. Τούτο δέ διότι τού πεζι-
κού είναι τού κυριώτερο όπλο ενός στρατού,
όπως έχει και τήν δυσκολότερη και πιό
έπιπονη υπηρεσία. 'Ο παλαιός όρισμός
τού στρατού από τίς άρχές τού παρόν-
τος αιώνος, κατά τόν όποιον «τό πεζικό
είναι τού κύριον όπλον... Αυτό φέρει τού κύ-
ριον θάρος της μάχης και όφίσταται
τήν μεγαλύτερη φθορά και τίς περισσότε-
ρες θυσίες... Άρκετά όμως και τήν με-
γαλύτερη δόξα...» εξακολουθεί νά ή-
συχν και σήμερα και θά ίσχύουν και εις
τό μέλλον. 'Αν τού 1914 ο Γερμανικός
στρατός έκρίθη ως ο καλύτερος στρα-
τός τού κόσμου, έκρίθη όύτω κυρίως χά-
ρις εις τού πεζικόν του. Και κατά τόν
παγκόσμιον πόλεμον, όπως και εις ό-
λους τούς προηγούμενους πολέμους, τόν
άποφασιστικόν ρόλον τόν έπαιξε πάντο-
τε τού πεζικόν και τού πεζικόν έδωσε τήν
νίκην. Τού πεζικού κυριαρχεί τού πεδίου
της μάχης και των άνωμαλιών τού έδά-
φους, κυριαρχεί των όπλων, της θελή-
σεως και τού σώματος. Περιφρονεί τήν
κακοκαιρία, τόν άέρα, τήν όρροή, τόν
σκατά, τή συννεφία, τόν ήλιο και τήν
όμίχλη, και προχωρεί και βρά έκεί πού
τά άλλα όπλα—διά τόν ένα ή διά τόν
άλλον λόγον— είναι καταδικασμένα εις
άδράνεια. Τού πεζικού θά κάνει τήν έπί-
θεσι, θα φθάσιν νά παλαστήν σώμα πρὸς
σώμα, θα διώξιν τόν έχθρό από τίς ώ-
χυρωμένες θέσεις του, θά τίς καταλάβ-
η και θά τίς κρατήσιν. Τού καθήκον των
άλλων όπλων είναι νά παρασκευά-
σουν τήν έπίθεσιν τού πεζικού και τήν
άμυνά του. Καί τά τάνκς και ή αερο-
πορία δέν μετέβλεπαν τίποτε εις τήν κα-
τάστασιν αυτήν. Τό τελευταίο άλλα και
δυσκολότερο τμήμα θά τού αντιμετώπι-
σί μόνον τού ο φαντάρος. Καί ο φαν-
τάρος θα πρέπη τότε νά δείξη τί δέ-
ξει. Οί διαταγές δέν άκούονται σχεδόν
πλέον εις τόν ασκόν της μάχης και κα-
τά τήν προέλασιν της έπίθεσεως. Οί μόν-
οδες άποσυντίθενται, οί σχηματισμοί
χάνουν τήν συνοχή τους, όπως άλλωστε
τού άπαιτεί ή σημερινή τέχνη τού πό-
λεμου. Καί ο φαντάρος πρέπει νά λάβη
μόνος του τήν σωστή άπόφασι μέση
στην κόλασιν αυτή πού δημιουργεί στον
ισπανικό πόλεμο, ή σύγκρουσις μεταξύ
έπιτεμένων και άμυνόμενων. Στίς φθι-
νέρες αυτές στιγμές όπου ο έχθρος συγ-
κεντρώνει όλα τά μέσα πού διαθέτει
κατά τού πεζικού, πρέπει ο φαντάρος
νά φανούν άξιοί της πατρίδος των και
νά άρπάσουν τήν νίκη. Παντού τού πεζι-
κού: στις άτέλειωτες πεδιάδες, στους
λόφους, στα έλη, στα βουνά μέ τίς ά-
πότομες πλαγιές. Είναι ο λόγος πού α-

Κατά τας τελευταίας ταύτας ήμέρας
τρείς μεγάλα μάχη διεξάγονται εις
τρία μετώπα της 'Ισπανίας. Είς τήν Βι-
σκαϊν, εις τήν Λεονίη και τήν Γουαδα-
ράν.

Είς τήν Βισκαϊν οί κυβερνητικοί έν-
σχυθάντες, επεξεργάσαν έπιμελώς αν-
τεπιστάς, ατίτες όμως άπεκρούθη-
σαν μέ μεγάλας αϊ αυτούς άπώλειες.
Είς τήν Γουαδαράν ο έυρωπός στρα-
τός Μίχα προέβη εις αϊφνιδιστικήν
έπίθεσιν μέ μεγάλας δυνατόεις, χωρίς ό-
μως νά έπιτύχη σημαντικόν τί κέρδος.
Είς τήν Λεονίη, ή έπίθεσις των 'Αστού-
ριων συγκρατείται από τών έθνικών δυ-
νάμεων τού στρατηγού θράγκο εις βά-
θος πολλών χιλιομέτρων.

ΕΙΣ ΤΟ ΙΣΠΑΝΙΚΟΝ ΜΕΤΩΠΟΝ

Κατά τας τελευταίας ταύτας ήμέρας
τρείς μεγάλα μάχη διεξάγονται εις
τρία μετώπα της 'Ισπανίας. Είς τήν Βι-
σκαϊν, εις τήν Λεονίη και τήν Γουαδα-
ράν.

Είς τήν Βισκαϊν οί κυβερνητικοί έν-
σχυθάντες, επεξεργάσαν έπιμελώς αν-
τεπιστάς, ατίτες όμως άπεκρούθη-
σαν μέ μεγάλας αϊ αυτούς άπώλειες.
Είς τήν Γουαδαράν ο έυρωπός στρα-
τός Μίχα προέβη εις αϊφνιδιστικήν
έπίθεσιν μέ μεγάλας δυνατόεις, χωρίς ό-
μως νά έπιτύχη σημαντικόν τί κέρδος.
Είς τήν Λεονίη, ή έπίθεσις των 'Αστού-
ριων συγκρατείται από τών έθνικών δυ-
νάμεων τού στρατηγού θράγκο εις βά-
θος πολλών χιλιομέτρων.

Ο ΑΓΓΙΝ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΦΥΣΙΝ

Η ΠΑΛΗ ΤΩΝ ΦΥΤΩΝ ΓΙΑ ΤΟ ΦΩΣ

‘Αλλήλων τὰ δάρη θαατάζεται... Τὸ ἔλαστο αὐτὸ πού ἐφύτρωσε στὴν κοιλίτη ἐνὸς κέδρου, ὅπου ὑπῆρχε χῶμα, μεγάλωσε καὶ ζῇ περιφρητὰ ἐπάνω στὸ ἄλλο δένδρο.

Τὰ περισσότερα λουλουῖδια ἀνθίζουν τὴν ἡμέρα, ἀνοίγουν τὸν κάλυκα τους στὸ φῶς καὶ τείνουν πρὸς τὸν ἥλιο. Τὰ φυτὰ δὲν τρέφονται μόνον ἀπὸ τὸ, ὅτι ἡ ρίζα ἀποσπᾷ ἀπὸ τὴν γῆν, ζοῦν καὶ ἀπὸ τὸ, ὅτι τὰ φύλλα παίρνουν ἀπὸ τὸ φῶς καὶ ἀπὸ τὸν ἀέρα. Γι’ αὐτὰ καὶ ὅλα τὰ φυτὰ τείνουν πρὸς τὰ ἄνω, πρὸς τὸ φῶς, τὸ ὁποῖον ἀναζητοῦν μὲ ὅλη τὴν δύναμιν πού ἡ φύσις ἔβαλε μέσα τους, διότι θὰ τοὺς ἐπιτρέψῃ νὰ ζήσουν. Εἰς τὴν πάλιν πρὸς ἐπικράτησιν, ἡ ὁποία δὲν εἶναι ἄλλο ἢ μία μορφή τῆς πάλης διὰ τὴν ζωὴν, βλέπομε εἰς ποικιλοφύετες ἐκτάσεις, ὅπου οὐ χῶρος τῶν φυτῶν, μεγάλων ἢ μικρῶν, εἶναι μετρημένος ἢ καὶ ἀνεπάρκης, νὰ νικῶν, νὰ ἀναπτύσσονται καὶ σὺν τῇ ἐλπίδι νὰ φθάσουν εἰς τὴν πληρὴ ἀνάπτυξιν τὰ ισχυρότερα φυτὰ, ἐκείνα τὰ ὁποῖα κατορθώνουν ν’ ἀνεβῶν ψηλότερα ἀπὸ τὰ ἄλλα, νὰ φθάσουν στὸ φῶς, σὲ χρυσὴ ἀκτίνες τοῦ ἡλίου, ἐνῶ ὅσα δὲν ἔχουν τὴν δύναμιν αὐτὴν καὶ μένουν στὴ σκιά, ἢ μαραινόμενα καὶ πεθαίνοντα.

Τὰ καταπληκτικὰ ἄλματα τῶν δένδρων καὶ τῶν λουλουδιῶν πρὸς τὸν ἥλιον πού τοὺς δίνει δύναμιν καὶ ζωή.

νοῦν ἢ παραμένουν ἀτροφικά μὴ καταρτίζοντα ποτὲ νὰ φθάσουν εἰς τὴν πληρὴ ἀνάπτυξιν των.

Τὸ φυτὸν — ὅπως ἄλλως τε ὅλα τὰ ὄντα — τείνει πρὸς τὴν τελειοποίησιν. Ὅλα τοῦ τὰ κῦτταρα ὁλοσθὲ ἔχουν μέσα τὴν ἑξέλιξιν, πρὸς τὴν ἀνάπτυξιν μέχρι τῶν ὁρίσμενων ὁρίων καὶ τοῦ ὁρίσμενου τύπου πού ἔχει ὁρίσει δι’ ἑκάστον φυτὸν ἡ παγκόσμιος οἰκονομία. Ἡ τάσις αὕτη πρὸς τὴν τελειοποίησιν εὐρίσκεται εἰς τὸν ἐλάχιστον ἀπὸρον ἐκ τοῦ ὁποῖου παράγεται τὸ φυτὸν.

Ἡ τάσις αὕτη, ἡ ὁποία πηροῦται ἀπὸ ἑνὸς ὁρμονοῦ νόμου τῆς φύσεως εἶναι ἀνεξάντλητος εἰς δύναμιν καὶ ἐν τούτοις ὑπεράνω αὐτῆς ὑπάρχει ἑνὸς ἀντικειμένου νόμου: ὁ νόμος τῆς ζωῆς. Ὄταν τυχόν τὸ περιβάλλον εἰς τὸ ὁποῖον ἀναπτύσσεται ἑνὸς φυτὸν τὸ θέρη πρὸ τοῦ διλήμματος νὰ μὴ ἐκπληρώσῃ τὴν ἐνδόμυχον τάσιν πρὸς τελειοποίησιν ἢ νὰ ἀποθάνῃ, τὸ φυτὸν ἐκλέγει ἀνεξοδίστως τὴν ζωὴν. Ὁ κορμός, ὁ ὁποῖος γνῶριζει μόνον τὴν ὁρμὴν νὰ ὑψωθῇ κάθετος πρὸς τὸ φῶς, παραιτεῖται τῆς ἀρχῆς αὐτῆς, κύπτει πρὸς τὸ ἔδαφος καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ μεγαλύνῃ ὀριζοντίως, διότι θέλει νὰ ζήσῃ, συμμορφούμενος μὲ τὸν ἰσχυρότερον ἀνεμον παρὰ κινδυνεύων νὰ ἀποθάνῃ εἰς τὴν ἰαλὴν ἐναντίον του. Ἡ ρίζα, ἡ ὁποία εἰς τὸ σκοτεινὸν ὑπέδαφος τείνει πρὸς τὸ φῶς, συναντᾷ κατὰ τὴν ἐξόδον τῆς ἐν ἑμπεδόν, μίαν τρυπημένην ὁδὸν παπουτσιῶν π. χ. Χωρίζει εἰς λεπτές κλωστές, οἱ ὁποῖες περνοῦν ἀπὸ τῆς τρύπης καὶ ἐνώνονται πάλιν πάντα ἀπὸ τὸ ἐμπόδιον νὰ δώσουν ζωὴν εἰς τὸ φυτὸν πού ἂν ὑψωθῇ πάλιν ἀπὸ τὸ ἔδαφος. Ὑπάρχει ἑνὸς τροπικὸν φυτὸν, τὸ ὁποῖον ὅταν τυχόν εὐρεθῇ εἰς ἔδαφος ἀκατάλληλον διὰ τὴν ἀνάπτυξιν του, βγάζει τῆς ρίζας ἀπὸ τὸ χῶμα, κουλουριάζει τὰ φύλλα του καὶ ἀφίνει τὸν ἀνεμον νὰ τὸ κυλήσῃ μέχρις ἐνὸς σημείου ὅπου αἱ συνθήκαι τῆς ζωῆς θὰ εἶναι καλυτέραι διὰ τὴν ἀνάπτυξιν του. Ἀναρτήματα εἶναι οἱ τρόποι με τοὺς ὁποῖους μάχεται τὸ φυτὸν, ἀκατανίκητος εἰς δύναμιν καὶ τὸ θάρρος, πρὸς διατήρησιν καὶ συνέχισιν τῆς ζωῆς, γιὰ νὰ μὴ ἀθροῖ τὸ εἶδος.

Ὅπως βλέπομεν πεῦκα, τὰ ὁποῖα ἔχουν μεγάλωσις σκεδὸν εἰς ὀριζόντιαν γραμμὴν μὲ τὸ ἔδαφος, ἰδίως ἐκεῖ ὅπου τὰ κυττὰ ὁ δυνατός ἀνεμος, βλέπομεν τὸ φυτὸν κορτάρει νὰ φυτρύνῃ καὶ μέσα σπὴν ἄμμο ἀκόμιν καὶ νὰ πετᾷ τὰ λουλουῖδια του, ἢ στὸ λίγον χῶμα πού ἔχει μέσῃν στὰ κεραμοῖδια ἢ στὴν ἐνδοῖαν τοῦ πλακοστρώτου, βλέπομεν ἀπὸ τῆς βαθεῖας σκιᾶς τῶν βράχων νὰ μακρύνῃ ὁ σῆκος γιὰ νὰ φθάσῃ τὸ λουλουῖδι καὶ τὸ φύλλο ψηλά, ἐξῶ ἀπὸ τὸ σκοτεινὸν καὶ τὴν ὑγρασία στὸν ἥλιον.

Καὶ ὅμως ὑπάρχουν μερικά εἶδη φυτῶν

πού τὸ λουλουῖδι τὴν ἀνθίζει μόνον τὴν νύκτα. Τέτοια λουλουῖδια ὑπάρχουν περισσότερα σὲς τροπικὲς καὶ ἐξωτικές χώρες, ἀλλὰ ὑπάρχουν καὶ σπὴν Εὐρώπῃ καὶ ἐδῶ σπὴν δική μας τὴν Ἑλλάδα. Μεταξὺ αὐτῶν εἶναι π. χ. τὸ φιλέσπερον, τὸ θαμνώδες ἐκεῖνον φυτὸν μὲ διαφόρων χρωμάτων λουλουῖδια, κίτρινα, ἄσπρα, κόκκινα, βυσινί καὶ μὲ τὸ λεπτὸ ἄρωμα πού ἀνοίγουν μόνον τὸ βράδυ καὶ κλείνουν πάλιν τὸ πρωί. Ὑπάρχει ἐπίσης ἑνὸς κακτοειδὲς, μὴ σκεδὸν στρογγυλὴ γεμάτη ἀγκάθια μπάλλα, ἡ ὁποία τῶρα τὴν ἐποχὴ αὕτη, πετᾷ ἄλλοτε ἑνὰ, ἄλλοτε δύο, τρία καὶ περισσότερα λουλουῖδια πού εἶναι ἑνὸς θαύμα πραγματικὰ λεπτότητας τῶσόν τῆς ἀφῆς ὅσον καὶ τῶν ἀποκρῶσεων καὶ

Τὸ πεῦκο γιὰ νὰ μὴν εἶναι πολὺ ἐκτεθειμένον στὸν ἰσχυρὸ ἀνεμον, ἐπῆρε τὴν κατεύθυνσιν του, χωρὶς νὰ στερεθῇ τὸ φῶς πού χρειάζεται.

τοῦ ἀρώματός. Τὸ λουλουῖδι ἀρχίζει νὰ ἀνοίγῃ, ἀπάνω σ’ ἑνὰ ἄκρην, κονδρὸ μισο, λίγο πρὶν σβῶσιν οἱ τελευταῖες ἀκτίνες τοῦ ἡλίου. Σιγὰ-σιγὰ τὰ μαλακὰ βελουδένια πέταλα πού ἴσαν ὅλα μαζί σφιγμένα στὸ μπουμποῦκι ἀπομακρύνονται τὸ ἑνὰ ἀπὸ τὸ ἄλλο, καὶ ὁ ὑπομονετικὸς παρατηρητὴς μπορεῖ νὰ ἰδῇ λεπτὸ μὲ τὸ λεπτὸ νὰ σκηματίζεται αὐτὸ τὸ ἀριστοτέλειον τῆς φύσεως. Γιὰ νὰ ἀνοίξῃ ὁλόκληρα χρειάζεται 2 ὥς 2 ½ ὥρες. Στὶς 9-9 ½ τὸ βράδυ τὸ ὡραῖο λουλουῖδι ἔχει

φθάσει σπὴν πλήρη ἀνθοί του. Τὸ περὶ-ανθὸν, τὸ συχνὰ διπλὰ φύλλα τοῦ κάλυκος, σκηματίζον μίαν μεταξένια κούπα μέσα ἀπὸ τὴν ὁποία προβάλλουν εἰς ἀπὸλυτον τάσιν οἱ στήμονες καὶ οἱ ὑπεροί, ἐνῶ ἑνὰ λεπτὸ καὶ δυνατό ταυτόχρονης ἄρωμα ἀνοδίδεται ἀπὸ τὸ βάθος τῆς καὶ σκεπνύεται γύρω. Τὸ λουλουῖδι μένει ἀνοικτὸ ὅλη τὴ νύκτα, ἀλλὰ καὶ ὅλη τὴν ἄλλη ἡμέρα εἰς τὸ τέλος τῆς ὁποίας ὅμως καὶ κατὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου ἔχει σκεδὸν κλεισεί.

Ἐπὶ βραχυτέρα εἶναι ἡ ζωὴ τοῦ ἱσοέρετος γραντιφλόρου) εἰς τὰς Ἀντίλλας. Ἡ ἀνθοῖς του ἀρχίζει ἐπὶσης μὲ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου καὶ περαιοῦται μετὰ 2-2 ½ ὥρες. Πρὶν φωτῆθαι ὅμως ἡ αὐγὴ τὸ θαυ-

μάσιο ἄνθος ἔχει κλεισεί ἀφοῦ κατὰ τὴν διάρκεια τῆς βραχεῖας ζωῆς του, μὲ τὴν δυνατὴ καὶ βαρεῖα μυρωδιά του, προσελκύει τῆς μεγάλης νυκτερινῆς πεταλούδας πού μεθοῦν μὲ τὸ γλυκὸ χυμὸ τῶν νεκταρίων του. Μία ἐξαιρεσις καὶ αὐτὴ εἰς τοὺς κανόνες τῆς φύσεως, μὴ φαντασία πού καθιστᾷ ὠριότερη καὶ, ἂς πού-μὲ, πνευματικώτερη τὴν ἐκδήλωσιν αὐτῆς τῆς χάρις, αἱ τῆς τελειότητος, πού τὴν ἐφήμερη ἐμφάνισιν τῆς γίνεται αὐτοβόλο τῆς διαρκείας καὶ τῆς αἰωνιότητος.

σαν ἐπείτα σπὴν προπαρασκευὴ ἐρωτικῶν φιλῶν.

Ἰδιαιτέρως πολυτελὴ εἶναι τὰ κουτάλια πού χρησιμοποιοῦνται κατὰ τὰς στέψεις τῶν βασιλέων. Μέσα σὲ αὐτὰ προσφέρεται τὸ ἅγιον μῆρον, μὲ τὸ ὁποῖον ἐκτελεῖται ὁ νέος βασιλεὺς. Εἰς τὸν πύργον τοῦ Λονδίνου ὑπάρχει ἑνὸς τέτοιου ἀσημένιου καὶ ἐπικρυσσο κουτάλι μὲ τέσσαρα μεγάλα μαργαριτάρια σπὴν λαβὴ καὶ πλοῦσια σκαλισμάτα εἰς τὸ κοίλωμα. Εἶναι παλαιὸ, μεσαιωνικὸ καὶ, ἴσως, ἐκρημοποίηθι καὶ εἰς τὴν στέψιν πού ἔγινε πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν.

Ὁ λαὸς εἶχε γιὰ καθημερινὴν χρῆσιν ὀλίγαν καὶ κοκκαλίαν κουτάλια, ἀλλ’ ἤδη πρὸ 300 ἐτῶν ὑπάρχουν ἀσημένια, τὰ ὁποῖα θεωροῦνται πολὺτιμα. Εἰς μίαν ἀπογραφὴν τῶν σκευῶν τῆς Αὐλῆς τοῦ Βασιλέως Ἐδουάρδου τοῦ Γ’ τῆς Ἀγγλίας, ἀγγλιστὰν παρουσιάζονται στεφάνια ἀπὸ καὶ διακόσμηση καὶ σπὴν ἀπαισιότερη τοὺς μορφή. Ὑπάρχει ἑνὰ γερμανικὸν κουτάλι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης μ’ ἑνὰ κινετὸ στήριγμα ἀπὸ κᾶν πού ἐπιτρέπει νὰ τοποθετηθῇ γεμάτον ἐπάνω στὸ τραπέζι σὲ ἀπολύτως σταθερὴ στάσι.

Μὲ τὸ τοῦ μὲς ἥρσαν ἀπὸ τὴν Κίνα καὶ τὰ κουτάλια ἀπὸ λεπτὴν πορσελάνην. Μερικὰ ἔχουν μακρὰ καὶ λεπτὰ λαβὴ ἐνῶ τὸ κοίλωμα εἶναι διάτρητο καὶ χρησιμεύει ἀκριβῶς γιὰ τρυπήτην κατὰ τὸ χυμὸν τοῦ τσαγιοῦ σὲ φυτάρια ἐνῶ μὲ τὴν λεπτὴν λαβὴ ἀνακατεῖται τὸ φαῖ καὶ καθαρίζεται ἀπὸ τὰ φυλλάρια καὶ μακρὸν στόμιον τῆς τσαγιέρας.

Τὸν ἴδιον καιρὸ περίπου, σπὴν Σουηδία καὶ σπὴν Νορβηγία οἱ καλεσμένοι ἐφερναν μαζί τους στὰ γεύματα καὶ σὲς γιορτὲς τὰ κουτάλια τους. Ἦταν πολυτελεῖς καὶ τὸ εἶχαν κρεμασμένον ἀπὸ τὴν ἀλυσίδα τοῦ ρολοιοῦ τους. Ὅταν οἱ ὑπέρτεροι ἐφερναν σὲ ἀσημένιου μοῦκαλιν τὸ δρεπτικὸ ποτὶ-τὸ οὖζο ἂς πού-μὲ πού προηγεῖτο τοῦ γεύματος, τότε μόνον οἱ καλεσμένοι ἔδωσαν τὰ κουτάλια τους ἀπὸ τῆς ἀλυσίδας γιὰ νὰ πιοῦν εἰς τὴν ὑγίειον τοῦ οἰκοδεσπότου καὶ τῆς οἰκοδεσποίνης.

Ἐνῶ σπὴν Νότιᾳ Γερμανίᾳ, σπὴν Γαλλία, σπὴν Αὐστρία καὶ σπὴν Ἰταλία τὰ κουτάλια γίνονται ὅλες καὶ πολυτελεστορα μὲ σκαλισμένον κοίλωμα καὶ λαβὲς πού παριστάνουν ποικίλους μορφὰς εἰς τὴν διαμορφωσὴν ἐκείνης, ποικιλοτρόπως ἀλλῶς παρουσιάζονται στεφάνια ἀπὸ καὶ διακόσμηση καὶ σπὴν ἀπαισιότερη τοὺς μορφή. Ὑπάρχει ἑνὰ γερμανικὸν κουτάλι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης μ’ ἑνὰ κινετὸ στήριγμα ἀπὸ κᾶν πού ἐπιτρέπει νὰ τοποθετηθῇ γεμάτον ἐπάνω στὸ τραπέζι σὲ ἀπολύτως σταθερὴ στάσι.

Μὲ τὸ τοῦ μὲς ἥρσαν ἀπὸ τὴν Κίνα καὶ τὰ κουτάλια ἀπὸ λεπτὴν πορσελάνην. Μερικὰ ἔχουν μακρὰ καὶ λεπτὰ λαβὴ ἐνῶ τὸ κοίλωμα εἶναι διάτρητο καὶ χρησιμεύει ἀκριβῶς γιὰ τρυπήτην κατὰ τὸ χυμὸν τοῦ τσαγιοῦ σὲ φυτάρια ἐνῶ μὲ τὴν λεπτὴν λαβὴ ἀνακατεῖται τὸ φαῖ καὶ καθαρίζεται ἀπὸ τὰ φυλλάρια καὶ μακρὸν στόμιον τῆς τσαγιέρας.

Ὅταν ἡ ἀνθρωποπότης διασκεδάξῃ μὲ τὰ πόδια

ΧΟΡΟΙ

ΧΟΡΟΙ

Ο χορὸς εἶναι καλλιτεχνικὴ ἐκδήλωσις τοῦ ἀνθρώπου πού χρονολογεῖται ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων. Μαζὶ μὲ τὸ τραγοῦδι πού ὑπῆρχε ἡ πρώτη ἐκδήλωσις τῆς μουσικῆς, ἐκρητοίμεσε εἰς τὸ νὰ ἐξωτερικεύσῃ ὁ ἀνθρώπος τὸ δυνατόν τοῦ πάθος, τὴν βαθεῖα συγκίνησιν του. Αἱ ἐκτακτοὶ αὐταὶ ψυχικαὶ καταστάσεις ἔχουν ἀνάγκην ἐκτάκτων μέσων διὰ νὰ ἐκφρασθῶν. Ἡ μεγάλη συγκίνησις, εἴτε χαρὰς, εἴτε ὀργῆς, εἴτε λύπης, εἴτε καὶ λατρείας πρὸς τὸ θεῖον ἢ καὶ πρὸς ἑνὸς ἄνδρα, κἀνὴν τὴν φωνὴν ἰσχυρότερη καὶ τῆς δίνει χρῶμα καὶ παλμὸν ἐνῶ καὶ αἱ κινήσεις γίνονται ἐνδοθυμώδεις ἐκδηλωτικαὶ τῆς ἐσωτερικῆς καταστάσεως. Αὕτη ὑπῆρχε ἡ γεννέσις τοῦ τραγοῦδι καὶ τοῦ χοροῦ. Ὅταν, εἰς τοὺς πρωτογόνους λαοὺς, αἱ ἐκδηλώσεις αὐταὶ ὑπῆρχαν ὁμαδίαι, φυσικὸν εἶναι νὰ παρουσιασθῇ κάποια σχομῶδια εἰς τὸ τραγοῦδι τῶν πολλῶν ἀνθρώπων πού ὁ χορὸς θὰ ἔλυνε ὅτι πᾶσι καὶ κάποια ἀρμονία εἰς τὰς κινήσεις των, οἱ ὁποῖες δὲν ὑπῆλκον εἰς κανένα νόμον, δὲν ὑπετάσσοντο εἰς κανένα κανονισμόν. Προέκυψε ὡς ἐκ τούτου ἡ ἀνάγκη τοῦ

συντονισμοῦ τῶν ἥλων καὶ τῶν κινήσεων καὶ κάποιοι ἀγνωστοὶ πρῶτος νομοθέτης θὰ ἐθέσπισε τοὺς πρῶτους κανόνες τῆς ἀρμονίας καὶ τοῦ ρυθμοῦ τοῦ τραγοῦδι καὶ τῆς ὀρχήσεως, τοῦ χοροῦ, κανόνες, οἱ ὁποῖοι, ἴσως, θὰ συνέπεσαν μὲ τὴν πρῶτην πραγματικὴν ὀργάνωσιν τῆς λατρείας τῶν ἀγνῶστων δυνάμεων πού διέπουν τὸν κόσμον, τῆς λατρείας τῶν θε-

ων. Ἀπὸ τῆς παλαιᾶς ἐκείνης ἐποχῆς, πού κἀνεται τὸ βάθος τῶν αἰώνων, καὶ σημεῖων τὴν ἐναρξιν τοῦ ὄργανου-μένου τραγοῦδι καὶ τοῦ ὄργανου-μένου χοροῦ, καὶ οἱ δύο αὐτὲς καλλιτεχνικὲς ἐκδηλώσεις τοῦ ἀνθρώπου ἐξελιχθῆσαν εἰς μέσα ἐκφράσεως ποικίλων συναισθημάτων καὶ εἰς πολυαριθμότητας μορφῶν. Ὁ χορὸς, ὁ ποῖος κατὰ πρῶτον θὰ ὑπῆρχε βεβαίως θρησκευτικὸς, ἐγίνε ἐπειτα πολεμικὸς καὶ κατόπιν κοινωνικὸς (εἰρηνικός, διονυσιακός) κατὰ τὰς θεατρικὰς καὶ ἄλλας παραστάσεις. Εἰς τὴν ὁμηρικὴν ἐποχὴν ἦδη ὅλα τὰ εἶδη αὐτὰ τῶν χορῶν ἴσαν εἰς πλήρη ἀνθοῖαν εἰς ὁλοὺς τοὺς λαοὺς πού λαμβάνουν μέρος εἰς τὸν Τρωϊκὸν πόλεμον. Οἱ Ἕλληνες ἐπίστευαν εἰς τὴν θεῖαν καταγωγήν τοῦ χοροῦ καὶ ὁ Λουκιανὸς ἀναφέρει ὅτι ἡ Ρέα τὸν ἐδίδαξε πρῶτη εἰς τοὺς Κορύβαντας τῆς Φρυγίας καὶ εἰς τοὺς Κουρήτας σπὴν Κρήτη. Ἀπὸ τὴν Κρήτην ἐπίσης ἔρχεται ὁ πυρρικός, τὸν ὁποῖον ἐνεπνεύσθη καὶ ἐδίδαξε ὁ Πυρρικός, (ἀν καὶ ἄλλοι θέλουν νὰ τὸν ἐδίδαξε ὁ Ἀθηναῖος), καὶ οἱ ὁποῖοι εἶναι ὁ χορὸς τῶν πολεμιστῶν μὲ ὅλον τὸν ὀπλισμὸν των.

Θρησκευτικὸς, πολεμικὸς, θεατρικὸς καὶ ἐν τέλει λαϊκὸς χορὸς εὐρίσκουμε κατόπιν—ἀφοῦ ὑπῆρχαν καὶ σπὴν ἀρχαίαν Αἴγυπτον—εἰς τὴν Ρώμην, καὶ εἰς ὅλους τοὺς συγχρόνους λαοὺς των καὶ εἰς τοὺς Ἑβραίους ὅπως φαίνεται ἀπὸ πλείστες περιγραφὰς τῆς Ἀγίας Γραφῆς.

Κατόπιν ὁ χορὸς ἠκολούθησε τὴν ἐξέλιξιν τῆς ἀνθρωπότητος κατὰ τὴν παρέλευσιν τῶν αἰώνων. Ὁ χορὸς, ἐνῶ διετήρησε εἰς τινὰς τόπους τὸν θρησκευτικὸν τοῦ χαρακτῆρα, ἔχασε τὴν ἐπίσημον μόνον ἐμφάνισιν τοῦ καὶ ἔγινε λαϊκός. Ὅλαί αἱ χώραι τοῦ κόσμου ἀπέκτησαν τοὺς τοπικοὺς χορούς των καὶ ὁ χορὸς δὲν περιφρονεῖται οὔτε ἀπὸ τὴν ἀριστοκρατίαν, οὔτε ἀπὸ τοὺς βασιλεῖς καὶ αὐτοκράτορας. Εἶναι γνωστοὶ εἰς ὅλους μας οἱ πολυαριθμοὶ ὠραῖοι καὶ ἀρμονικώτατοι ἑλληνικοὶ χοροὶ. Δὲν ὑπάρχει κανὸς νὰ τοὺς ἀναφέρουμε ὀνομαστικῶς. Πολυαριθμοὺς ὅμως καὶ τοιοτρό-

μους χορούς ἔχουν καὶ οἱ ἄλλοι λαοί. Ἐχομεν τὴν γκαβότ, τῆς καντηρίας, τοὺς λογοφόρους, τὸ μενουέτο, τὸ πᾶντὲ κᾶτρ, τὸ πᾶντ Ἑσπάνι, τὸ πᾶντὲ χοροῦ, καὶ οἱ δύο αὐτὲς καλλιτεχνικὲς ἐκδηλώσεις τοῦ ἀνθρώπου ἐξελιχθῆσαν εἰς μέσα ἐκφράσεως ποικίλων συναισθημάτων καὶ εἰς πολυαριθμότητας μορφῶν. Ὁ χορὸς, ὁ ποῖος κατὰ πρῶτον θὰ ὑπῆρχε βεβαίως θρησκευτικὸς, ἐγίνε ἐπειτα πολεμικὸς καὶ κατόπιν κοινωνικὸς (εἰρηνικός, διονυσιακός) κατὰ τὰς θεατρικὰς καὶ ἄλλας παραστάσεις. Εἰς τὴν ὁμηρικὴν ἐποχὴν ἦδη ὅλα τὰ εἶδη αὐτὰ τῶν χορῶν ἴσαν εἰς πλήρη ἀνθοῖαν εἰς ὁλοὺς τοὺς λαοὺς πού λαμβάνουν μέρος εἰς τὸν Τρωϊκὸν πόλεμον. Οἱ Ἕλληνες ἐπίστευαν εἰς τὴν θεῖαν καταγωγήν τοῦ χοροῦ καὶ ὁ Λουκιανὸς ἀναφέρει ὅτι ἡ Ρέα τὸν ἐδίδαξε πρῶτη εἰς τοὺς Κορύβαντας τῆς Φρυγίας καὶ εἰς τοὺς Κουρήτας σπὴν Κρήτη. Ἀπὸ τὴν Κρήτην ἐπίσης ἔρχεται ὁ πυρρικός, τὸν ὁποῖον ἐνεπνεύσθη καὶ ἐδίδαξε ὁ Πυρρικός, (ἀν καὶ ἄλλοι θέλουν νὰ τὸν ἐδίδαξε ὁ Ἀθηναῖος), καὶ οἱ ὁποῖοι εἶναι ὁ χορὸς τῶν πολεμιστῶν μὲ ὅλον τὸν ὀπλισμὸν των.

Μετὰ τὸν παγκόσμιον πόλεμον ὅλος ὁ κόσμος εἶχε καταληθῇ ἀπὸ μίαν φρενίτιδα χοροῦ, κατὰ τὴν ὁποῖαν ἐπὶ ἐπὶ ἐπεκράτησαν, συνοδεία τῆς τζαζ-μπάντ, οἱ χοροὶ τῶν μαυρῶν καὶ τῶν ἀγρίων τῆς Ἀμερικῆς, ὀλίγον τιποποιημένοι, ὅπως τὸ φὸξ τρότ, τὸ μπιούς, τὸ σίμψι, ἡ ρούμπα τελευταίως, μαζί μὲ τὸ παλαιότερον ἀγγλικὸν οὐάν στέπ καὶ τὸ ἀργεντινικὸν ταγκό. Τῶρα τὸ βάλε, τὸ βάλε μισοτόν, τὸ βάλε ἐξίτασιόν κατακτοῦν καὶ πάλιν ἔδαφος σιγὰ-σιγὰ καὶ μαζί μὲ ὠρισμένες ἀεροδυναμικὲς κινήσεις καὶ φιγούρες μὲ τὴν καρίκα, τὸ φὸξ, τὸ οὐάν στέπ καὶ τὸ ταγκό φαίνεται πᾶς θὰ κυριαρχήσῃ σὲ ὅλες τῆς καλοκαιρινῆς πίστες, σὲς πᾶσι, σὲς ἀκρογιαλίας καὶ στὰ βουνά.

Τὰ κεφάλια ἐνώνοντα, τὰ πόδια ἀνοικτὰ ἔτοιμα γιὰ τὴν κλακέτα... Ἡ πρώτη στρόφι μὲ τὰ μπράτσια τεντωμένα μὲ χάρη στὸ ἀποδό λίκνισμα. Τὰ μέτωπα γίνονται τὸ κέντρον τῶν πιὸ χαριτωμένων καὶ ἐνδεδιγμένων ἐλκυσμῶν.

Καρίκα... χορὸς ἀεροδυναμικὸς πού διατρέφει ὅμως ἐξωτικὸν ρομαντισμὸν καὶ ποιητικόν... Ἐν τῷ μεταξὺ ἐπέστρεψεν εἰς τὸ στοιχειώμενον ὅπτι καὶ ἡ οἰκονομία τοῦ τραπέζιτου, μὴ ἐνοικληθεῖσις πλέον.

Ἐβδομαδιαία ἐγκυκλοπαίδεια

Τὸ κουτάλι καὶ ἡ ἱστορία του

“Ὅταν τὸ ἐκουβαλοῦσαν σπὴν τσέπην !

Τὸ πρῶτο κουτάλι πού ἐκρημοποίησε ἀναμφιδόλως ὁ ἀνθρώπος ὑπῆρχε ἡ κοιλίη τοῦ παλάμιν. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον μεταχειρίζονται ὁ σκύλος, ἡ γάτα καὶ τὰ ἄλλα ζῶα τῶν εἰδῶν αὐτῶν τὴν γλῶσσα τους ὅταν πίνουν. Φαίνεται ὅμως ὅτι ὁ ἀνθρώπος ἦδη ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων προσέφευγε εἰς τὰ κογχύλια καὶ τὰ ἄστρακα καὶ ἀπὸ τοῦ τέλους τῆς λίθινος ἐποχῆς ὑπάρχουν λεπτὰ, μακρὰ κοκκαλία τῶν ὁποῖων τὸ πλαστικὸν ἄκρον εἶναι πεπλατυμένον καὶ κύλινδρον σὲν τὰ κουτάλια τῆς μουστάρδας, ἂς πού-μὲ, ἢ τῶν φαρμακοποιῶν. Ὑποτίθεται ὅτι μὲ αὐτὰ οἱ μακρυνοὶ μὲς πρόγονοι ἀντλοῦσαν τὸ μεθούλι ἀπὸ τὰ κοκκαλία πού ἔσπαζαν. Αὕτη ὑπῆρχεν ἡ πρώτη ἀρχὴ τῆς βιομηχανίας κουταλιοῦ.

Σπὴν ἀρχαία Αἴγυπτον ἡ βιομηχανία αὕτη ἔχει ἦδη ἐξελιχθῇ. Ἐκτός ἀπὸ τὰ πέτρινα καὶ ἀπὸ τὰ ξύλινα κουτάλια, ἡ ἀρχαία κουτάλια πολυτελείας ἀπὸ ἐλεφαντοστοῦν. Περιέργα εἶναι μερικὰ πού εὐρέθησαν εἰς τοὺς αἰγυπτιακοὺς τάφους

καὶ εὐρίσκονται εἰς τὰ μουσεῖα τοῦ Καίρου καὶ ἄλλων μεγάλων εὐρωπαϊκῶν πόλεων. Τὸ ἑνὰ, ὀλοστρόγγυλον, μὲ πολὺ μικρὰ λαβὴ στολίζεται σὲ ἐπάνω μέρος μὲ ἑνὰ κεφάλι τῆς Ἰοιδος. Σ’ ἑνὸς ἄλλο, ξύλινον, ἡ λαβὴ ἀποτελεῖται ἀπὸ ἑνὸς καλλιτεχνικὰ κατεργασμένου φάρι. Ἀπὸ τῶν ἀρχαίων Ἑλλὰδα ἔχομεν κουτάλια ὀλοστρόγγυλα μὲ λεπτὰ, μικρὰ λαβὴ. Μὲ τὴν λεπτὴν λαβὴ οἱ πλοσιότεροι πρόγονοί μας ἐσθίζον τὰ φάρια, τὰ ὁποῖα ἀδειάζαν κατόπιν μὲ τὸ κουτάλι. Παρόμοια κουτάλια ἐκρημοίμεναν εἰς τὴ

ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΤΗΣ ΙΔΙΩΤΙΚΗΣ ΑΕΡΟΠΟΡΙΑΣ

ΘΕΛΕΤΕ ΝΑ ΓΙΝΕΤΕ ΠΙΛΟΤΟΙ;

Με τὰς νέας πτητικές μηχανὰς εἶνε εὐκολώτατο νὰ μάθετε νὰ χειρίζεσθε ἀεροπλάνον.

Πολὺ ὀλίγοι ἄνθρωποι γνωρίζουν ὅτι ἡ διακυβέρνησις ἀεροπλάνου εἶνε ἀπλοῦς ἀκόμη καὶ ἀπὸ τὴν διευθύνσιν αὐτοκινήτου. "Ενας τελείως ἀρχαῖος ἡμιπορὶ ἐντὸς λεπτῶν νὰ εὐρεθῇ εἰς τὸ πηδάλιον ἀεροπλάνου καὶ νὰ πετᾷ, διὰ τὴν ἀποδόχην τὸν φόβον καὶ τὴν προκατάληψιν ὅτι ἡ διακυβέρνησις ἀεροπλάνου ἐγκλείει βουνα δυσκολιών. Βεβαίως θὰ κώμετε λάθῃ εἰς τὰ πρῶτα βήματα ὅσα, ἀλλὰ τὰ λάθῃ σας δὲν θὰ στοκίσουν τὴν ζήτησιν σας. Καὶ αὐτὸ διότι ὅπως εἶνε σήμερα κοινὸν τὸ ἀεροπλάνον αὐτὸ μόνον τοῦ, ἀρνείται νὰ ὀδεῖ, ἀκολουθίαν εἰς τὰ λάθῃ σας. Εἶνε προστατευμένον κατὰ τὴν τρέλλαν καὶ κατὰ τὴν μοιραίαν πτώσιν. Μόλις πρὸς πέντε ἔτῃν, μόνον ἕνας Ἰουλιὸς Βέρν θὰ ἐπροφίτευε μίαν ταυτὶν ἐξέλιξιν. Τὸ ἔργον τῆς διακυβερνήσεως ἀεροπλάνου ἐγένετο ὁλόαν περιπλοκώτερον ὡς ὅ, τοῦ πολλὰ ἐκ τῶν ἐπιχειρήσεων ἀεροπλάνων ἀπληροίθησαν πλῆξον καὶ δὲν ἐπίστευαν ὅτι θὰ ἴτο δυνατόν νὰ ἐκλακευθῇ ἡ ἀεροπορία. Τὸ Γραφεῖον τῆς Ἑμπορικῆς Ἀεροπορίας, ὑπὸ τὴν Τζῶν Γκέιτ, ἐξήλθεν ἀπὸ τοὺς μηχανικούς σχεδίων ἀεροπλάνων ἀσφαλεστέρων διὰ τοὺς ὁδηγούς καὶ ἐπιβάτας των. Δὲν ἐπέρασαν δύο χρόνια καὶ μισό, ὅταν ἐσχεδιάσθησαν δύο νέαι τύποι διὰ πειράματα. "Ενας ἐκ τῶν τύπων αὐτῶν ἴτο ὁ γνωστός ὡς Χάμιονδ.

Ἀλλὰ πῶς λοιπόν, ἐπὶ πλῆθος ἐκτοτε ἡ ἐπαύλασις τοῦ ἀεροπλάνου καὶ ἐπὶ πλείων μηχανικῶν ἄρκων στριζέται ἡ ἐπιτελευτήσια ἀσφάλεια; Πρῶτον ἀπὸ ὅλα ἐτελειοποιήθη τὸ φορεῖον προσεγγίσεως, τὸ ὅποιον ὅλως περιέργως ἀνευρίσκοντες εἰς αὐτὴν τὴν ἀρχὴν τῶν διαφόρων σχεδίων ἀεροπλάνων. Εἶνε ἕνα τρίκυκλον μετὰ ἕνα ἐμπρόσθιον τροχόν, τοποθετημένον μπροστὰ στὸ κύριον ὄμμα τοῦ ἀεροπλάνου. "Ετοι ἴτο ἀρκικῶς τὸ φορεῖον προσεγγίσεως τῶν πρῶτων ἀεροπλάνων Ράιτ καὶ Μάρτιν καὶ πολλῶν ἄλλων.

Μετὰ τὸ τρίτροχον αὐτὸ φορεῖον τὸ ἀεροπλάνον στριζέται ὁριζοντίως ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, ἐνῷ τὸ ὀπίσθιον πτερύγιον τοῦ ὑψοῦται ἀποτόμως. Τὸ πλεονέκτημα τοῦ σχεδίου αὐτοῦ εἶνε ὅτι ἐμποδίζει οὐδὲν τελείως τὰ "προστυπίασμα" καὶ τὰ τραντάγματα καὶ ἀναποδογυρισμάτα ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, κατὰ τὴν ἀπογειώσιν. Ἀντὶ νὰ προσπαθῇ ὁ πηδάλιους καὶ ἀπογειώσῃ ἀποτόμως ἀπὸ τὸ ἐδαφος, ἀφ' οὗ ἐκασφαλῇ τὴν πλήρη ἰσορροπίαν τῆς μηχανῆς, ἐπὶ δύο τροχῶν, ἡμιορὶ νὰ ὀδηγήσῃ τὸ ἀεροπλάνον ἐπὶ τοῦ ἀερογινέδου ὡς αὐτοκίνητον καὶ ὅταν ἴδῃ ὅτι ἀπὸ τῆς ἀρκτικῆς ταχύτητος, τραβᾷ τὸ πηδάλιον πρὸς τὰ ὀπίω, ὅποτε τὸ ἀεροπλάνον λαμβάνει τὴν πρὸς τὰ ἄνω κατεύθυνσιν.

Εἰς τὸ συνήθη ἀεροπλάνον, πρὸ δὲν ἔχουν τὸ τρίκυκλον φορεῖον προσεγγίσεως καὶ ἀπογειώσεως, χρειάζεται μακρὰ πείρα καὶ εὐδωκία καὶ αἰσθημα χρονικῆς ἀκρίβειας διὰ νὰ κώμῃ κανεὶς τὴν πρὸς τὰ κάτω κίνησιν τῶν πτερύγων ἐπικαίρως, οὕτως ὥστε νὰ εὐρεθῶν ἀμέσως εἰς τὸ ἴδιον ἐπίπεδον πρὸς τοὺς τροχοὺς. Ἐὰν τὸ πτερύγιον ὑψώσῃς εὐρεθῇ ὑψηλότερα ἢ χαμηλότερα ἐπακολουθοῦν τρέλλαι κινήσεις καὶ ἀπότομοι πλευρικοὶ κλίσεις.

Μετὰ τὸ νέον ὅμως σύστημα ἕνας ἀρχαῖος πιλότος ἡμιορὶ νὰ κώμῃ ὅλα τὰ σοβαρὰ λάθῃ καὶ ὅμως νὰ προσεγγίθῃ ἀπαλά. Ἐὰν κατολιθῇ πολὺ κάδρα, πολὺ κατακέφαλα, ὁ μπροστινὸς ἐκ τῶν πρῶτων τροχῶν ἐγγίζει εἰς τὸ ἐδαφος καὶ ἀντὶ νὰ ἀναστραφῇ ἀναποτόμως κατακόλῃ ἐπὶ τῶν ἄλλων δύο τροχῶν. Ἐὰν κατεβῇ ἐπὶ πλευρικῶς, τὸ ἀλλοιούμενον κέντρον τῆς βαρύτητος τῆς μηχανῆς, ἀπλῶς ἐπαυφάρεται τὸ ἀεροπλάνον αὐτομάτως εἰς τὴν πτητικὴν του γραμμὴν μολὶς ἐγγίσουν οἱ τροχοὶ τὸ ἐδαφος.

Μετὰ τὸ σύστημα αὐτὸ ἡμιορὶ νὰ θέσῃ ἀμέσως εἰς ἐνέργειαν τὰς τροχοπέδας. Εἰς μίαν ἐκ τῶν προσεγγίσεων, ἕνα αὐτοκίνητον ὠδηγεῖτο ἐπὶ τοῦ ἀερογινέδου, μολὶς δὲ τὸ ἀεροπλάνον ἤγγισε τὴν γῆν, ὁ ὁδηγὸς τοῦ αὐτοκινήτου ἔθεσεν εἰς ἐνέργειαν τὰς τροχοπέδας. Αἱ δύο μηχαναὶ ἐσταμάτησαν σχεδὸν παρὰ πλείους μετὰ τὸ ἀεροπλάνον ὀλίγον τι νωρίτερον.

Τὸ τρίκυκλον φορεῖον ἀπογειοπροσέγγίσεως πηθάνον νὰ τεθῇ ἐν γενικῇ χρή-

σει εἰς ὅλην τὴν βιομηχανίαν. Μία μεγάλη ἔταιρεία ἀεροπλάνων ἐπιβατικῶν, μελετᾷ τὴν χρῆσιν αὐτοῦ. Οἱ ἐπιβάται πολλὰκις παρενοχλοῦντο διότι κατὰ τὴν προσεγγίσιν εὐρίσκοντο εἰς κάθον γραμμὴν, ὀρθογώνιαν. Τὸ τρίτροχον αὐτόσημα θὰ διατηρῇ τὸ ἀεροπλάνον ὁριζοντίως ἐπὶ τοῦ ἐδάφους.

Μετὰ τὸ ζήτημα τῆς ἀποπροσεγγίσεως ἐρχεται τὸ ζήτημα τοῦ μηχανισμού πηδάλιου. Τὰ συνήθη ἀεροπλάνα διακυβερνῶνται κατὰ τὴν πηδίσιν των διὰ τριῶν μηχανικῶν μέσων — τοῦ αἰσῶς (δοικίου) — ρυθμιζομένου διὰ πατητῶν, τοῦ ἀνυψωτῆρος, ὁ ὁποῖος ρυθμίζεται διὰ κινήσεων πρὸς τὰ ἔμπροσ καὶ πρὸς τὰ ὀπίω, μίας δοκίδος ἢ ἐνὸς τροχοῦ καὶ τῶν πτερύγων (κινήτων τμημάτων τῶν πτερύγων ἐπὶ τῶν ἀκρῶν των), τὰ ὅποια ρυθμίζονται διὰ μίας πλευρικῆς κινήσεως τῆς δοκίδος ἢ στρεφόμενου τροχῶν. Τὰ πτερύγια αὐτὰ καθορίζουν τὴν κλίσιν

τοῦ ἀεροπλάνου κατὰ τὴν στρόφην του. Πάντοτε ἴτο δύσκολον νὰ μανθάνῃ κανεὶς πῶσον κλίσιν νὰ δώσῃ εἰς τὸ ἀεροπλάνον. Σοβαρὰ λάθῃ προσεγγίζοντο ἐπικινδύνους πλευρικὰς κλίσεις καὶ ἴσως καὶ κανένα στριφονύρισμα πρὸς μόνον πεπερασμένον πιλότου ἡμιορὶ νὰ ὑπερνικήσων.

Εἰς τὸ ἀεροπλάνον τύπου Χάμιονδ, ὁλαὶ αὗται αἱ δυσκολίαι ἐξουδετερώθησαν. Δὲν ὑπάρχει πλέον ἀνάγκη πατητῶν διὰ τὴν ρύθμισιν τοῦ αἰσῶς διὰ πλευρικὰς κινήσεις. Τὸ ὅλον ἔργον τῆς κατευθύνσεως ἐπιτελεῖται ὑπὸ ἐνὸς νέου εἰδους πτερύγιου, ὁ δὲ πιλότος δὲν ἔχει παρὰ νὰ κινή τὴν δοκίδα πρὸς τὰ ὀπίω, μίας δοκίδος ἢ ἐνὸς τροχοῦ καὶ τῶν πτερύγων πρὸς τὰ ὀπίω καὶ ὅλος ὁ μηχανισμὸς ἐπιτελεῖται αὐτομάτως. Ἀκόμη καὶ μετὰ τὸ νοηδρεϊδέστερον λάθος, τὸ ἀεροπλάνον παραμένει σταθερὸν καὶ τὸ

πολὺ θὰ ἔχετε μίαν ἀπότομον στρόφην. Τὸ πλεόν ἐπικινδύνον ἔργον διὰ κάθε ἀρχαῖον πιλότον εἶνε νὰ προσεγγίθῃ. Εἰς τὸ παρελθόν οἱ διδασκαλοὶ τῆς ἀεροπορίας διακυβερνοῦσαν τὴν προσεγγίσιν μόνον τῶν πολλὰς φορὰς προτοῦ ἐμπιστευοῦν αὐτὴν εἰς τὸν διδασκόμενον. Πρῶτα ἀπὸ ὅλα ἐρχεται τὸ ζήτημα τῆς κατολιθῆσεως — πότε ἀκριδῶς θὰ ἀρχίση, πότε εἶνε ἡ διευθύνσις τοῦ ἀνέμου, πότε θὰ μεταχειρισθῇ τοὺς ἀνυψωτῆρας, καὶ πῶς θὰ "νωίσωσιν" τὸ ἐδαφος κάτω ἀπὸ τὸ ἀεροπλάνον, οὕτως ὥστε νὰ προσεγγίσῃ τὴν γῆν εἰς τὸ κατάλληλον σημείον.

Μετὰ τὸ ἀεροπλάνον Χάμιονδ, ὁ ἀρχαῖος κυβερνήτης ἡμιορὶ νὰ ἀρχίσῃ τὴν κατολιθῆσιν (τὴν ἐναέριον κατάβασιν) πολὺ ἀργότερα, χωρὶς νὰ διατρέξῃ τὸν κίνδυνον νὰ προσεγγίσῃ ἀποτόμως μετὰ τὸ ἀεροπλάνον ὑπάρχει ἕνα φερόν, τὸ ὅποιον μετὰ τὴν καμμένη τῆς μηχανῆς ἐνεργεῖ αὐτομάτως ὡς "ἀεροπέδη", ἀλλ' ἡ ἀρκική του ἀποστολὴ εἶνε νὰ καθετοποιῇ τὴν ἐναέριον πτητικὴν γραμμὴν. Ἐὰν εἶνε πολὺ ἀργά διὰ τὸν πιλότον διὰ νὰ καθετοποιῇ τὸ ἀεροπλάνον μετὰ τὴν ὑπὲρ πρὸς τὰ κάτω, ἀπλῶς ὠθεῖ ἕνα πατητῆρα καὶ τὸ ἀεροπλάνον παίρνει τὴν κάθετον θέσιν του. Ἐὰν ὁ πιλότος ἐννοῇ ὅτι ἡ πρὸς τὰ πρῶτα ταχύτης εἶνε πάρα πολὺ μεγάλη, αἰνείει τὸν πατητῆρα νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν θέσιν του, ὅποτε τὸ ἀεροπλάνον θὰ συνεχίσῃ τὴν ἡμιορὶζοντίαν πτήσιν.

Ἑσώρρουχα - Καὶλτσες - Κορσέδες

ΑΦΟΙ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΙ

ΜΗΝΥΤΩΡ.

ΤΑ ΘΑΥΜΑΤΑ ΤΗΣ ΣΥΓΧΡΟΝΟΥ ΤΕΧΝΙΚΗΣ

Η ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΑ ΓΕΦΥΡΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

"Ενα γιγαντιαῖον ἔργον : ἡ «Γκόλντεν Γκέιτ Μπρίτζ» τοῦ Ἀγίου Φραγκίσκου, ἡ τολμηροτέρα τεχνικὴ ἐπινόησις τοῦ ἀνθρώπου.

Οἱ θαυμασταὶ γεφυροποιοὶ τῶν σημερινῶν στρατῶν ποὺ καταρθύνουν νὰ ζεῖσιν μεγάλους ποταμούς μέσα σὲ διαστήματα ὀλίγων ὥρῶν δὲν ὑπῆρχαν βεβαίως εἰς τὸ παρελθόν. Αὐτὸ ὅμως δὲν ἐμποδίζει τοὺς ἀνθρώπους νὰ γεφυρῶνται τὰς ἀβύσσους καὶ νὰ ὑπερβῶν τὰς βαθεῖας χαράδρας—εἴτε ἔρρεεν εἰς τὸ βάθος τοὺς νερὸ εἴτε ὄχι—ποὺ αὐλακίζουν τὴν γῆν.

Ἡ πρώτη ἰδέα γεφύρας ποὺ θὰ ἐδόθη εἰς τὸν ἀνθρώπον θὰ προῦλθεν ἀπὸ κανένα πεσμένο κομμὸ δένδρου ποὺ θὰ ἔσθαι ἀπὸ τὴν μία ὀχθὴ μίαν μικρὴν ρεματίαν στήν ἄλλην. Ἰσως τὸν ἐνέπνευσαν ἐπίσης, οἱς τροπικὰς χώρας, οἱ κρεμαστὲς κλιματῖδες καὶ τὰ ἀναρριπτικὰ φυτὰ ποὺ αἰωροῦντο ἀπὸ τοῦ ἐνὸς κορμοῦ δένδρου εἰς ἄλλο, ἀπὸ θάμνον σὲ θάμνον καὶ ἀπὸ βράχο σὲ βράχο.

Παρόμοιες κρεμαστὲς γέφυρες ἀπὸ σκονιὰ ὑπάρχουν καὶ σήμερον πάνω ἀπὸ μεγάλες χαράδρας καὶ ἀπὸ μεγάλα ποτάμια τῆς Ἀσίας ἰδίως καὶ τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς. Οἱ σκόνινες αὗτὲς γέφυρες ταλαντεύονται κατ' ἀναισθηστικὸν τρόπον πάνω ἀπὸ τὰ ὀριπτικά νερά τῶν ποταμῶν ἢ πάνω ἀπὸ τὰς βαθύτατες ἀγριεῖς χαράδρας καὶ ἐν τούτοις εἶνε ἡ μόνη ὁδὸς τὴν ὅποιαν μπορεῖ νὰ χρησιμοποιήσῃ κανεὶς διὰ νὰ περάσῃ ἀπὸ τὴν μίαν ὀχθὴν εἰς τὴν ἄλλην καὶ ἡ μόνη τὴν ὅποιαν χρησιμοποιεῖ ἀπὸ αἰῶνες, εἰς πολλὰ μέρη ὁ ἰθαγενὴς πληθυσμὸς.

Δὲν εἶνε γνωστὸν βεβαίως πότε ἐγένετο ἡ πρώτη γέφυρα, διότι τὸ εὐδραυστον ὕλικόν ἀπὸ τὸ ὅποιον ἴτο καμμένη θὰ ἀντεκατεστάθη κατ' ἐπανάληψιν κατὰ τὴν διάρκεια τῶν αἰώνων. Ἐκτοτε ὁμως βεβαίως ἡ γεφυροποιία προώδευσεν καὶ ἐφάρσεν εἰς ἀναπτασιν ἀκμῆν ἡδὴ εἰς τὴν ἐποχὴν τῶν Ρωμαίων. Ἀπὸ τῆς πρωτογενεῖς ὁδοῦς ἡ ἀπὸ ἀκατεργαστοὺς κλάδους δένδρων γέφυρες ἐφάρσεν εἰς τὴς θαυμαστάς πετρίνας γέφυρας, τῆς ὁποῖας οἱ Ρωμαῖοι ἐρρίζαν πάνω ἀπὸ ποταμούς καὶ χαράδρας εἰς ὅλες τῆς χώρας τῆς ὁποῖας εἶχαν κατακτήσει. Σῶζονται ἀκόμη δείγματα τῆς θαυμαστῆς αὐτῆς γεφυροποιίας, ἡ ὁποία ἐχρηστέμευε συχνάκις εἰς τοὺς Ρωμαίους διὰ τὴν συνέκισιν τῶν ὑδρογυνέων των καὶ τὴν μεταφορὰν τοῦ ποσίου νεροῦ ἀπὸ τῆς μίας πλευρᾶς ἀποτόμως βουναῖν εἰς τὴν ἄλλην.

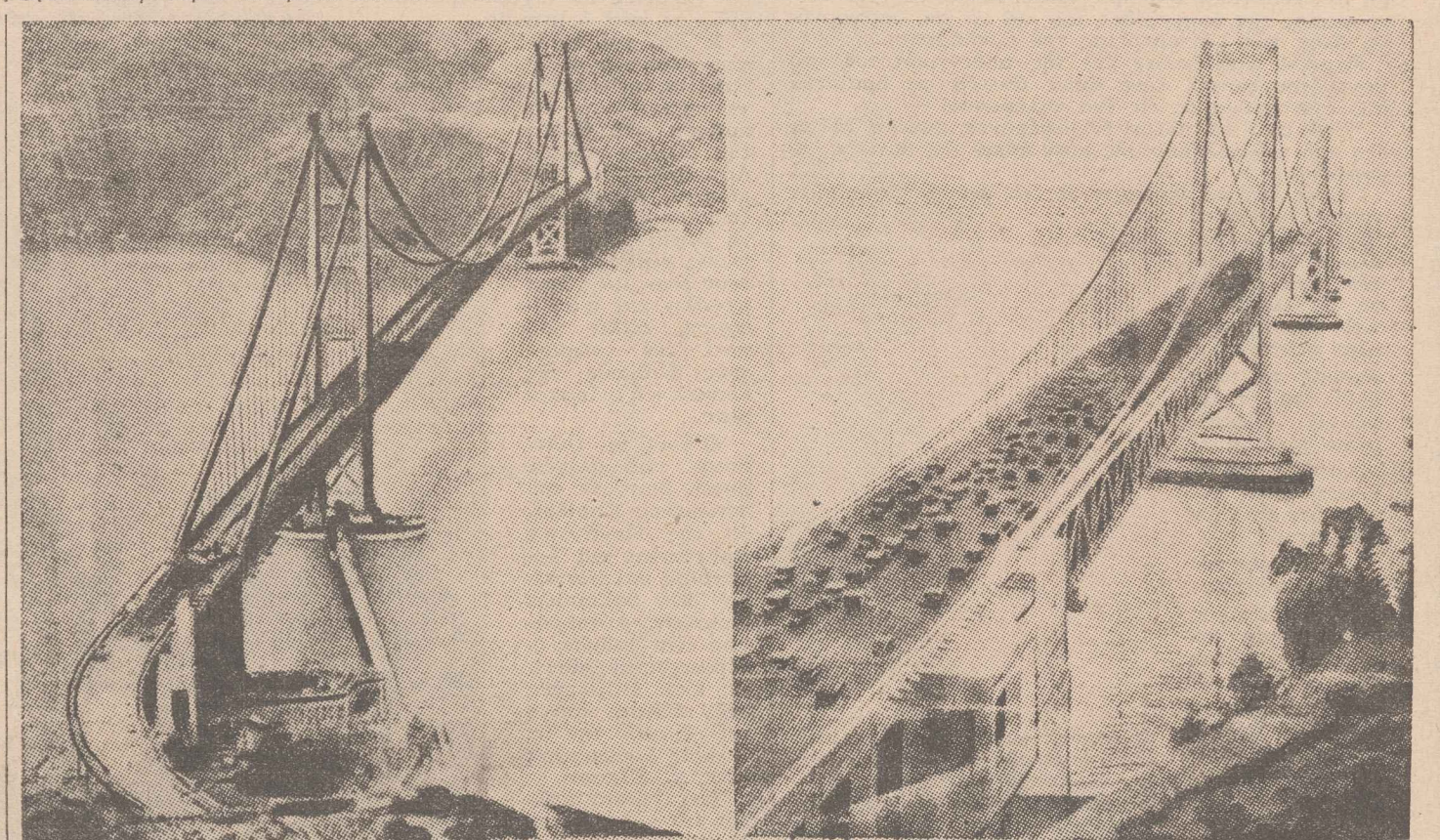
"Ενας τέτοιος ὑδαταγωγὸς εἶνε ὁ τοῦ Γκάρντ εἰς τὴν Νιμὴν τῆς Γαλλίας, ὁ ὁποῖος διατηρεῖται εἰς ἀρίστην κατὰστασιν καὶ θαυμάζεται καὶ σήμερον ἀπὸ τοὺς μηχανικούς διὰ τὴν ὥραιαν καὶ τολμηρὰν κατασκευὴν του ὑπεράνω χαράδρας μῆκος 262 μέτρων.

Ἡ νεώτερα τεχνικὴ ἐκτὸς ἀπὸ τῆς ὕλης καὶ τῆς πέτρινες γέφυρας, ἐδημιούργησε τῆς σιδηρῆς καὶ τῆς κρεμαστῆς. Σήμερα ὑπάρχουν πλείους ὁδοὶ παντὸς εἶδους εἰς ὅλην τὸν κόσμον μετὰ τῶν κινήτων γεφυρῶν, ὅπως εἶνε ἡ τῆς Χαλκίδος, οἱ ὁποῖες, μετὰ ὠρισμένον μηχανισμόν, εἰτε στρέφονται ἐπὶ τῶν κεντρικῶν πυλῶνων, εἴτε ὀρθώνονται διὰ ν' ἀφῶσιν τὰ μεγάλα πλοία, τὰ ὅποια δὲν θὰ χωρεῖσαν κάτω ἀπὸ τὸ τῶζον των, νὰ πε-

ράσουν. Μεταξὺ τῶν διαφόρων αὐτῶν νεωτέρων γεφυρῶν, τῶν ὁποίων πολλὰ εἶνε, πράγματι θαύματα τεχνικῆς ἐπινόησεως καὶ ἐφευρέσεως, ἰδιαίτερον θέσιν θὰ κατέχουν οἱ δύο γέφυρες τοῦ Ἀγίου Φραγκίσκου, τῶν ὁποίων ἡ πρώτη ἐγκαινιάσθη πρὸ ὀλίγων μηνῶν, ἐνῷ ἡ δευτέρα, ἡ ὁποία εἶνε ἡ μεγαλύτερη κρεμαστὴ γέφυρα τοῦ κόσμου, πρόκειται νὰ ἐγκαινιάσθῃ τώρα. Ἡ πρώτη εἶνε ἡ "Ο.

λη γέφυρα, ἡ τῆς Χρυσῆς Θύρας, ὡς λέγεται, ἡ «Γκόλντεν γκέιτ Μπρίτζ» κινεῖται περισσότερο τὸν θαυμασμόν. Γκόλντεν Γκέιτ λέγεται τὸ στενὸν τὸ ὅποιον ἐκβάλλει εἰς τὸν κόλπον τοῦ Ἀγίου Φραγκίσκου καὶ ἡ γέφυρα ἐνώνει τὰς δύο ὀχθὰς μετὰ ἕνα μόνον τῶζον, τὸ ὅποιον κρατεῖ εἰς ὕψος περίπου 150 μέτρων τὴν μεγαλύτερη σιδηρὰ μάζα ποὺ ὅς τώρα ἔχει κατασκευασθῇ ἡ ἀνθρωπότης.

αὐτὴ ἐδαπίσθη ἤδη μετὰ τὸ αἶμα ἐνὸς τολμηροῦ. "Ενας ἀκροβάτης, ὁ ὁποῖος ὑπερβάνετο ὅτι εἶχε πηδῆσαι ἀπὸ τῆς ὑψηλότερης γέφυρας τοῦ κόσμου, πῆλινε νὰ πηδῇ καὶ ἀπὸ αὐτῆν. Τὸν συνάδευαν ἡ μητέρα του καὶ ἡ γυναῖκα του καὶ μία ὁμάς δημοσιογράφων καὶ κινηματογραφιστῶν. Γυμνὸς ἐπέσεν εἰς τὸ κενόν. Τὸν εἶδαν σὺν ἀκυρὸ νὰ στριφογυρίζῃ ὀλίγα δευτερόλεπτα ἐπάνω ἀπὸ τὴν

Ἀριστερά : Ἡ «Γκόλντεν Γκέιτ Μπρίτζ» ἡ μεγαλύτερη κρεμαστὴ γέφυρα τοῦ κόσμου. Δεξιά : Ἡ «Ο. κλαντ Μπρίτζ» ἡ περστικὴ γέφυρα αὐτοκινήτων ποὺ

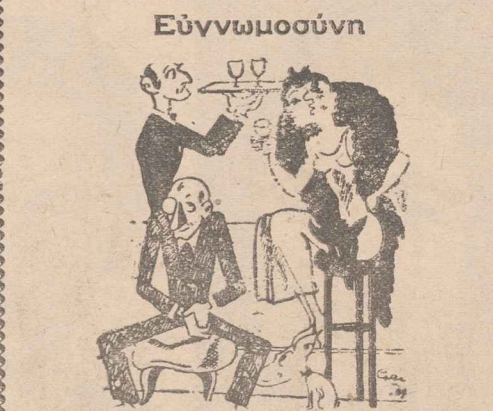
Μπρίτζ» ἡ μεγαλύτερη κρεμαστὴ γέφυρα τοῦ κόσμου. Δεξιά : Ἡ «Ο. κλαντ Μπρίτζ» ἡ περστικὴ γέφυρα αὐτοκινήτων ποὺ

κλαντ Μπρίτζ, ἡ ὁποία συνδεῖ τὰς δύο ὀχθὰς τοῦ κόλπου τοῦ Ἀγίου Φραγκίσκου καὶ ἔχει, ὅπως ἐμφανίζεται εἰς τὴν φωτογραφίαν μας, ἔξιν παραλλήλους αὐτοκινήτοδρόμους. Ἡ φωτογραφία ἔχει ληφθῇ κατὰ τὴν ἡμέραν τῶν ἐγκαινίων καὶ δείκνυσι τὸ ἀμέτρητον πλῆθος τῶν αὐτοκινήτων ποὺ διασχίζει τὴν νέαν γέφυραν. Ἐκεῖ ληφθῇ ἀπὸ τὴν νῆσον τοῦ Γκόστ, ἡ ὁποία εὐρίσκεται εἰς τὸ κέντρον τοῦ κόλπου καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος τῆς ὁποῖας τὸ δεύτερον τμήμα τῆς γέφυρας φθάσει εἰς τὴν ἀντίπεραν ὀχθὴν. Τὸ αὐτοκίνητον χρειάζεται ὀλοκληρὴ μισὴ ὥρα γιὰ νὰ διατρέξῃ ὅλην τὴν γέφυραν. Οἱ πυλῶνες δὲ ἀπὸ τοὺς ὁποῖους κρέμονται οἱ τεράστιοι χαλυβιδῖνοι κἀδοί, βυθίζονται εἰς τὴν θάλασσαν εἰς βάθος ἀνάλογον πρὸς τὸ ὕψος τῶν ὑπεράνω τῆς ἐπιφανείας αὐτῆς. Ἐν τούτοις ἡ ἄλ-

τὸ πανόραμα τῆς Γκόλντεν Γκέιτ παρουσιάζει ἕνα ἀπὸ τὰ ὠραιότερα, ἀπὸ τὰ ἀξιοθαυμάστωτα τοπία τοῦ κόσμου. Καὶ οἱ δύο τεράστιοι πυλῶνες ἀπὸ τοὺς ὁποῖους κρέμεται ἡ γέφυρα ἀντιμετωπίζουν ἀλλήλους σὺν ἀπότομῃ γιγάντιοι βράχοι ποὺ ἔχουν ἀποσπασθῇ ἀπὸ τῆς ὀχθῆς τοῦ στενοῦ κόλπου. Ἡ ἐπινόησις καὶ ἡ ἐκτέλεσις ὑπῆρξαν ὁμοίως τολμηραὶ. Διὰ νὰ κατακινήθῃ τὸ σιδηρὸν κατεσκευασθῇ πρῶτα—ἀφ' οὗ ἐγέναν φυακὰ ὅλοι οἱ ἀπαιτούμενοι ὑπολογισμοὶ—οἱ δύο χαλυβιδῖνοι πυργοὶ μεταξὺ τῶν ὁποίων κατόπιν ἐπετέλεσαν ἑκατοντάδες καὶ χιλιάδες λεπτότατα χαλυβιδῖνα σύρματα, τὰ ὅποια κατόπιν ἐπλεχθῶσαν σφιχτὰ μετὰ ἰσοχυρότατες μηχανὰς καὶ ἀπτελέσαν τὰς δύο κονδρὰ ἀτσάλινα σκονιὰ ἀπὸ τὰ ὅποια κρέμεται τὸ σῶμα τῆς γέφυρας. Πρὸ τῶν ἐγκαινίων ἡ γέφυρα

ἄδουσο καὶ ἐπὶθεῖ ἐκτόπισε στὸ νερὸ μέσα εἰς μίαν στήλην ἀφρὸ καὶ ἐμίειν ἀκίνητος. Ἡ βενζίνη, ἡ ὁποία τὸν ἀνέσχυρε τὸν πυρὸ ἀναίσθητον. Τὸν ὅποιον καὶ ἡμῶν ὅτι εἶχε σπαρμένη τὴν σπονδυλικὴν στήλην. Ἐὰν εἶχα ὑπολογίσαι, εἶπε, τὴν δύναμιν τοῦ ἀνέμου κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς πτώσεως. Μετὰ τοῦτο καὶ μετὰ τοῦτο μετὰ τὴν πτώσιν ἀπὸ τοῦ νεροῦ. Ὅλῳν μακρότερον προβάλλουν ἐπάνω εἰς τοὺς βράχους οἱ σιδηροὶ σκελετοὶ δύο πλοίων ποὺ ἐναυάγησαν ἐκεῖ διότι τὸ μέρος εἶνε ἐπικινδύνον λόγῳ τοῦ σκυματισμένου ἰσχυροῦ ρεύματος. Ἐν τούτοις καὶ εἰς τὸ ἐπικινδύνον αὐτὸ μέρος, ὁ ἀνθρώπος πάλι ἐθιμάδευσεν καὶ τὸ τεράστιον ἔργον ὀρθώθη ἐκεῖ, μετὰ τὴν δύναμιν καὶ τὴν ἡμιορὶαν του ὡς νέον δείγμα τοῦ ἡμιορὶ νὰ ἐπιτελεθῇ ἡ ψυχὴ καὶ τὸ πνεῦμα εἰς τὴν ὑπόταξιν τῆς ὕλης.

ΕΝΑΣ ΑΙΩΝ ΣΥΝΕΧΟΥΣ ΠΡΟΟΔΟΥ ΟΙ ΜΕΓΑΛΟΙ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΙ ΕΦΕΥΡΕΤΑΙ

Εὐννομοῦσιν
—Σοὺ ἀρκίζονται πῶς ἡ Ὀφελία δὲν μ' ἐνδιαφέρει καθόλου.
—Ἀλλ' οὐκ; Τότε γιατί τὴν ἐφίλησες προχθές;
—Ἀπὸ εὐγνωμοσύνης. Ἐπρεπε νὰ τὴν εὐχαριστήσω ἐπειδὴ εἶπε πῶς εἶσαι πρῶτης τάξεως κορίτσι.

Τὸ ἀμερικανικὸν εφευρετικὸν πνεῦμα ἔχει προσφέρει πολλὰ εἰς τὸν παγκόσμιον πολιτισμόν. Πραγματικῶς αἱ σημαντικώτεραι εφευρέσεις τῆς τελευταίας ἑκατονταετίας ἐγέναν ἀπὸ Ἀμερικανῶν ἐπιστήμονας, ὅπως προκίπτεται ἀπὸ τῶν κατωτέρω καταλόγων ποὺ δημοσιεύει ἀντὶ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἐργῶν. Ὁ ἀμερικανὸς Φραγκλίνος ἔφευρε τὸ ἀλεξικέραυνον κατὰ τὸ ἔτος 1852 καὶ ἀργότερον ἐπενοῖσε τὸν περὶ σπινθηρὸν «Φραγκλίνιον Πιεσπρίον». Κατὰ τὸ 1789 ὁ Ἰωάννης Φίτε ἐπενοῖσε τὸν μετὰ τὸ 1794 ὁ Ἰλίας Γουίτνι ἐδωκεν εἰς τὴν Ἀμερικὴν καὶ εἰς ὅλοκληρον τὸν κόσμον τὴν ἐκκοκιστικὴν μηχανὴν τοῦ βαμβακος. Ὁ Ροβέρτος Φούλτον εἰς τὸ 1807 ἔκαμε μετὰ τὸ αὐτοκίνητον τοῦ Ἰστορὶκὸν ταξιδιὸν του εἰς τὸν Χαδσάν, ποταμόν. Εἰς τὸ 1827 ὁ Τζῶν Οὐάκερ ἐφευρέσεν νέα πυρῆα. Ἐὰν πῆλιν ἐννοῖται ἀπαριθμώμεν μετὰ τὴν σειράν καὶ λεπτομερῶς ὅλες τὰς γενομένας εφευρέσεις, δὲν θὰ ἐπάρκει τεχνικὰ διὰ τὴν ραπτομηχανὴν ἡ ὁποία παρῆν—καθὼς ὅσον ὄντων εἰς τὰς ὀ-

καθεστώσεως τοῦ κόσμου. Ἡ μηχανὴ κατασκευῆς πάντων ἐπιδραμοποιήθη τὸ 1851. Ἡ μηχανικὴ μηχανὴ ἐπενοῖσθη ἀπὸ τοῦ Ο. Μάργκενβάντερ εἰς τὸ 1884, ὁ δὲ φωνογράφος ὑπὸ τοῦ Ἑδίσον εἰς τὸ 1887, ὁπότε ἐκδόθη πρῶτον ἐφευρέσεις. Ἡ μεταφορὰ πένιν, τὸ αὐτοκίνητον ποὺ μεταχειρίζετο ὁ ἡμιορὶ, ἐφευρέθη εἰς τὸ 1884 ὑπὸ τοῦ Γουίλιαμ Πόλκεϊν. Αἱ φωτογραφικαὶ μηχαναὶ ἐπενοῖσθησαν ὑπὸ τοῦ Ἡσταν εἰς τὸ 1886. Ἐν τὰ μεταξὺ οἱ ἀδελφοὶ Ὀρβὶλ καὶ Γουίλιαμ Ράιτ ἐπιδραμοποιήσαν τὸ δυνάμειν τῶν τῶν ἰπταμένων μηχανῶν. Δὲν ἀναφερόμεν ἄλλας εφευρέσεις, διὰ νὰ προσδωρῶμεν ὅτι ἀπὸ τοῦ 1890 (τὸ «Πατέντ Σύστημα» τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν) τὰ ἐκδοθέντα διπλώματα εφευρέσεως καὶ προνομίαν ὑπερβαίνοντι τὸ ἑκατομμύριον. Ὑπολογίζεται ὅτι ὑπὸ τοῦ Πατέντ ὅριος τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, ἐν Ὑσπανικῶν, ἐκδίδονται περίπου 50.000 διπλώματα προνομίαν κατ' ἔτος.

≡≡≡ ΤΡΑΓΩΔΙΑΙ
ΕΙΣ ΤΟ ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ

“Ένα πρωτότυπον ρεπορτάζ

—Σπύεσε! Γὰ παῖδιά κλαῖνε ἐπάνω εἰς τὸ πῶμα μου!

Μόλις ἐξημέρωσεν, ὁ ἀτυχὴς ἐπῆρε ἓνα αὐτοκίνητον καὶ ἔσπευεν εἰς τὴν ἑσπλῆιν τοῦ Τουσῆδος ὅπου εἶχεν ἀφήσει τὴν οἰκογενίαν του. Ἡ σύζυγός του εἶχεν ἀποθάνει τὴν νύκτα τῆς προηγουμένης καὶ ἀκριβῶς τὴν ὥραν ποῦ ἔλαθε τὸ τραγ. κὸν καὶ μυστηριώδως ἐκείνου τηλεφώνημα.

Ο ΕΔΟΥΑΡΔΟΣ ΚΑΙ Η ΟΥΩΛΙΣ
ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟΙ ΣΥΖΥΓΟΙ...

Η ΣΕΜΝΗ ΤΕΛΕΤΗ ΣΤΟΝ ΠΥΡΓΟ ΤΟΥ ΚΑΝΤΕ

A black and white portrait of a young man in a military uniform, likely a Russian officer. He is shown from the chest up, facing slightly to the left. He has short, dark hair and a serious expression. He is wearing a dark, high-collared uniform jacket with ornate epaulettes on his shoulders. The jacket is decorated with several medals and orders, including a large star-shaped medal on his left chest and a sash across his right shoulder. He is holding a dark, round hat with a white plume in front of him with his left hand. The background is a plain, light-colored wall.

Τέσσαρες παλαιότερες φωτ - ογραφίες τῆς κ. Οὐῶλλις Σίμσον καὶ ἤδη δουκίσσης τοῦ Οὐίνδσωρ.

ΠΩΣ ΔΡΥΘΗ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΣΙΜΣΟΝ

"Όταν ἦτο μικρὸ παιδὶ

Τὸ περιεργότερον ὅμως εἶνε, ὅτι τὸ Μουσεῖον αὐ-
τὸ εὐρίσκεται ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ πατρὸς τοῦ
Ντίλιγκερ, ὁ ὁποῖος οὐδέποτε ἐνέκρινε τὴν ἐγκλη-
ματικὴν δρᾶσιν τοῦ οἰοῦ του.

A vintage portrait of a young woman with curly blonde hair, smiling, wearing a dark blue sailor-style top with white stripes. The background is a textured mix of yellow and red. The image is framed by a decorative border.

Μελαγχολία

ΑΠ. ΜΕΛΑΧΡΟΙ

Ερωτευτοί
ΠΙΧΟΛ

Κεριά

Οί αγαπητές του μέλλοντός μας μέρες
ώσαν κεράκια στέκονται μπροστά μας
σαν μία σειρά κεράκια αναμμένα,
χυστά, ζεστά, και ζωηρά κεράκια.

Οί περασμένες μέρες πίσω μένουν,
μιά θλιβερή σειρά κεριά σβυσμένα,
τὰ πιο κοντά βγάζουν καπνὸν ἀκόμη
κατὰμαυρα κεριά, κυρτά, λυμμένα.
Δὲν θέλω νὰ τὰ βλέπω· μὲ λυπεί τὸ
ἕνα καπνὸν ἀκόμη

καὶ μὲ λυπεῖ τὸ πρῶτο φῶς τῶν νὰ θυ
μοῦμαι.
Ἐμπρὸς κυτταρῶν τὰναμμένα τὰ κερί
Δέν θέλω νὰ γυρίσω νὰ μὴ δῶ κα
φρίξ
τί γογγύσῃ ποῦ ἡ σκοτεινὴ νύκτι

τί γρήγορα που τα αβυστά κεριά πληθαίνουν...

К. П. КАВАФ

Βιολέττες

Νυσταγμένες βιολέτες που έχουν γύρι-
στο πλάι
'Ονειρεύονται ήλιους μαγεμένους, χρυ-

Εἶνε νύκτα, ὁ βορρᾶς ποῦ διαδραίνει
Μέσ' στὰ ξέπλεκα φύλλα, στοὺς λυμέ-
νους κισσοῦς.
κ' ὄνειρεῦνται ὥς κ' ἀνοιξιὰ κ' αἰμά,
Τὸ φεγγάρι ποῦ ἀνάθει τῶν βουνῶν τῆς

Το νερό που κυλάει τραγουδώντας στα
Του όλανθιστου βράχου της ανάπης
Κι' όνειρεύονται νύχτες, Απριλιάρικα
βράδια,

Χρυσογάλανα φῶτα με σμαράγδια δετά
Μυρωμένες πνοές, που χαρίζουνε χαδίο
Σε μαλλάκια ξανθά και λυτά.
Μά ήταν τ' όνειρο ψέμμα όταν ήρθε η
αυγή...
"Όλα ψέμα, τραγούδια, ευωδίες, καντα-
νέτες

Ήταν άσπρος ό κήπος, ήταν κατάσπρη
Κι' ήταν μέσα στα χιόνια μαδημένες βιο-
λέττες...

ΤΙΜΟΣ ΜΟΡΑΪΤΙΝΗΣ

ΑΘΗΝΑΪΚΑ ΒΑΡΙΕΤΕ

Στα θερινά κέντρα, όπου αθεράπευτοι ξενύχτιδες διασκεδάζουν οι συμπολίται

Κλόουν, χορεύτριες, ακροβάτοι, θαυματοποιοί, ντιζέρ και μπαλλέττα

"Εχετε την ιδιότητα να εκπλητθείτε; Αν ναι, τότε ασφαλώς θα τρελλαίνεσθε για το βαριετέ. Είναι το καταλλήλότερο θέαμα για τους εκπληκτούμενους.

Οι φίλοι των υπαίθριων αθηνναϊκών βαριετέ αποτελούν ένα ιδιαίτερο κοινόν. Είναι εκείνοι, των οποίων τα μάτια διαστέλλονται εύκολα από εκπληκτική προσπάθεια, των οποίων το στόμα ξεκαίνεται ανοικτό μπροστά εις ένα γρήγορο χορευτικό στροβίλισμα. Αυτές τις ιδιότητες τις έχει ιδιού το ευρύ κοινόν. Ο λαός. Δεν υπάρχει γονιμτικότερο θέαμα για τις λαϊκές τάξεις. Διότι είναι το θέαμα που συναρπάζει. "Επειτα, γι' αυτό τόπο μας, είναι κάτι το απάνιο. Γι' αυτό κανείς επαρκίως δεν θα περάσει από την Αθήνα, χωρίς να πάει μία βραδιά στο βαριετέ. "Εκεί θα ιδεί κάτι, που ζερεί ότι μόνο στην Αθήνα μπορεί να το ιδεί.

"Αλλά μήπως και μεταξύ του εκλεκτού κοινού δεν έχει φίλους το βαριετέ; "Εχει και πολλούς μάλιστα. "Εχει ιδίως, εκείνους, που θαυμάζουν τον δυναμισμό. Διότι το θεαματικό είδος του βαριετέ δεν είναι άλλο, παρά ο δυναμισμός εις την τέχνην. Και η δυναμικότης είναι παντού σήμερα εις την ημερησίαν διατάξιν. Είναι το κυρίαρχον δόγμα της εποχής μας.

"Ανθρωποι λοιπόν που διψούν για μίαν ισχυρότεραν συγκίνησιν, άνθρωποι που θέλουν να παρακολουθήσουν ένα απανιότερον θέαμα, άνθρωποι τέλος βαριετουμενίαι να βλέπουν τον Κυριακό αλιών μάγκα και τον Μακρή μεθυσμένον άνω του Νέου τόν καρό, που θέλουν να ιδούν κάτι το "ευρωπαϊκό"—να, ποιο αποτέλεσμα το κοινόν των υπαίθριων βαριετέ. "Ας καθίσουμε μαζί τιν' ένα βράδυ υπό τα δένδρα του Ζαππείου. "Εκεί έχουν εγκατασταθή τα αθηναϊκά βαριετέ. "Ο "Οσας" και "Πεύκα". "Ιδίως η "Οσας" είναι που κρατά από χρόνια την παρτίαν του θεαματικού αυτού είδους στην Αθήνα. Εις τὴν επικεφαλῆν τῆς κ. Ζερβὸν φελλοῦν οἱ Ἀθηναῖοι τὴν κάθ' ἑκρόν εἰσαγωγὴν εἰς τὸν τόπον μασ ἀρκέτης ποσότητας διεθνούς θεαματος. Τὸ βαριετέ εἶνε καθαρὸς ζενικὸν εἶδος. Καὶ κατὰ τὰ φαινόμενα δὲν δὲ ἐξωκρινεῖται ἐξ αὐτοῦ ἐγκρίαν παραγωγὴν. Διότι ποτὲ κανεὶς Ρωμιοὺς δὲν ἔχει τὴν ὑπομονὴν καὶ ἐπιμονὴν νὰ καθῆται νὰ γυμνασθῇ εἰς τὴν ἀκροασίαν ἢ εἰς τὴν χορευτικὴν ἐκείνων ταχυτήτων τῶν ποδῶν, πού φέρνει ζαλόδα. "Επιπλέον καὶ τοσαυτοῦλης λαός ὅπως εἰμεθα, περιοριζόμεθα εἰς ὅτι δὲν ἀπαιτεῖται προσπάθεια. Γι' αὐτὸ, μολὶς καθῆται κανεὶς σὲ τραπέζακι τῆς "Οσας" καὶ πᾶρ το μὲνῶγραμμα, θὰ τὸ ιδῇ γεμάτο ζενα ὀνόματα. Τὸ πολὺ-πολὺ νὰ ὑπάρχῃ καμμία ἐγχωρία αἰδοῖς, ἡ ὁποία ὅμως πέφτει ὅματι τῆς ζενολατρίας τοῦ κοινοῦ, τὸ ὅποιον δὲν τρέφει ἀπ' ἀρχῆς καμμίαν πρὸς αὐτὴν ἐμπροσθέν. "Ο καθένας πᾶθεν ἐδῶ δὲν διασκεδάζει μὲ τὸν ζενόν. Μὲ τὸς ζενόνους χορευτὰς, παλῆστας, ἀκροβάτους.

Καὶ νὰ τὸν πρῶτον χορευτικὸν ζενὸς ἐπὶ σκηνῆς. Μὲ τὰ πρῶτα χορευτικὰ του βήματα, μὲ τὴς πρῶτες κλακέτες αἰχμαλῆνται τὸ κοινόν. "Η ταχύτης καὶ ὁ δυναμισμός εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Τερψιχόρης. Σὲ λίγο τὰ πόδια τῶν χορευτῶν γονιποῦν σὺν δίδυμα περιστέρια σὲ παλκοσέκιον. Ζαλίζονται οἱ θεαταὶ νὰ τὰ παρακολουθοῦν. "Εχουν σκεδὸν ὑπνωτισθῇ βλέποντες τὰ θαύματα τῆς ἐξακρίσεως. Καὶ σὲ τέλος, ὅταν ἀποδίδουν τὸν παγανῶδη τιμητικὸν φόρον τῶν χειροκροτημάτων εἰς τὸ ἱλιγιώδη πόδι, ἀναλίζονται, ὅτι οἱ κινήσεις τῶν ποδῶν τῶν Ἑλλήνων χορευτῶν σὲ θεατὰ μὲν ἀποτελοῦν φελλοματα μπροστὰ εἰς τὴν καταπληκτικὴν αὐτὴν χορευτικὴν εὐγλωττίαν...

"Επακολουθεῖ ἡ εμφάνισις τοῦ παλῆστου. Ὅποτε αὐτὸ τὸ φρούτο καταρβῆθῃ

νὰ παραχθῇ εἰς τὸν τόπον μας. Καὶ ὅμως ὁ κωμικός τοῦ τύπου αὐτοῦ ἀρέσει πολὺ στοὺς Ἀθηναίους. Τὸς κάνει νὰ γελοῦν μὲ τὴν καρδιά των. Καὶ αὐτὸ τὸ ἐπιτυγχάνει μὲ τὴς κωμικὰς κινήσεις καὶ γκριμάτσες του, διότι, τὰ δακτύλια τοῦ τὰ καλὰ δακτύλια μονάχα οἱ γλωσσόμαθες. Ἀλλὰ καὶ αὐτὸ εἶνε ἀρκετὸ. Διότι τὸ γέλοιο εἶνε κολλητικόν. Μολὶς κμῆ νὰ γελάσῃ ἕνας, πού θὰ καταλάβῃ ἕνα ὅστος εἰπωμένο σὲν γαλλικῶν, θὰ παρασυρθοῦν καὶ οἱ ἄλλοι κυρίως γιὰ νὰ μὴ δεῖξουν ὅτι ζεν ζέρουν γαλλικά. "Αν εἶνε βέβαια δυνατόν νὰ λεχθῇ γέλοιο αὐτὸ πού προκαλεῖται ἀπὸ τὴν προσπάθειαν νὰ μὴ φανοῦμε καθυστερημένοι! "Αλλ' ἂν ἀφίσουμε αὐτὴν τὴν... θλίβεράν περὶπτωσιν. "Ο παλῆστας προκαλεῖ ἀδίστο τὸ γέλοιο τοῦ παιδιοῦ, τὸ γέλοιο τοῦ ἀπλοῦ θεατοῦ καὶ αὐτὸ εἶνε ὁ μέγας λαός τῆς καλλιτεχνικῆς θριαμβῆς. Δρῆναι ἀγνὰ χειροκροτῶντα τοῦ λαοῦ, ὁ ὅποιος τὸς ἀπ' εἰς τὴν εἰλικρινεστέρην ἀμοιβὴν καὶ τὴν διασκεδᾶσιν, πού τὸν χαρίζε.

Καὶ τώρα προσοχή! "Η στιγμή τῆς μεγάλης συγκινήσεως. Τὸ ἀκροατικὸν τοῦ μερο. Οἱ ἀκροβάται βγαίνουν μὲ τὸ προκαταβολικὸν γόντρον τοῦ δαίμονος, πού γ' κεῖται νὰ ἐπιτελέσουν. Βγάζουν ἐπὶ σκηνῆς τὰ περιεργὰ σὺνερνὰ των. Σκάλες, δοκοὺς, σκονιά, μπαλλέες, ἡ διάφορα ἄλλα ποικίλων σκημάτων εἰδῶν. Τὸ νοῦμερο ἀρχίζει ἀπὸ τὴν ἀπαισιότατην ἐπιδείξειν. Καὶ προχωρεῖ σὲ δύσκολα. Καὶ εἰς τὸ κοινὸν αἰχμαλωτίζεται οἰα-οἰα. "Η ἐκπληκτικὴ τὸ ἀνεδαίνει, ἀνεδαίνει, μέχρις ὅτου φθάσῃ εἰς τὸ ζενὸ. Τὴν στιγ

μὴν τῆς δυσκολωτέρας καὶ πὺ ἐπικινδύνου ἀκροασίας, τὴν στιγμὴν πού ὁ ἀκροβάτης αἰωρεῖται εἰς μέγα ὕψος καὶ ἡ ζωὴ του ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν τήρησιν τῆς πύλης ἰσορροπίας, μὴ ποτε ν' ἀποτύχῃ τὸ καρδιοκτύπι τῶν θεατῶν. "Απολύτως σὴν σὴν πλάττει. "Ολὺν τὰ μάτια κρεμνοῦνται μαζί μὲ τὸν ἀκροβάτην εἰς τὸ κενόν. Καὶ πολλὰ δάματα, μισοανοιγμένα, ἀπειλοῦν νὰ ἐξολοθρευθοῦν ὅλα... τὰ κουνούπια τοῦ Ζαππείου. Στιγμὲς ἐκστάσεως τῶν θεατῶν, ἡ ὁποία παραχωρεῖ τὴν θέσιν της, ὅταν τελειώσῃ τὸ νοῦμερο εἰς μίαν θύελλαν χειροκροτημάτων. "Ο κίνδυνος γοντεῖται πάντοτε τὰ πλήθη. Τὸ παιδί πού παρκαλοῦσθαι τὴν σκηνὴν, θὰ τὴν διηγείται μὲ ὕψος σὺνερνὰ μὲν οὐκ ἀσυνεπῶς, ἀλλὰ καὶ θὰ σταυροκοπῇται. "Η ἐντύπωσις ἀπὸ τὸ ἀκροβατικὸν νοῦμερο ἐπηρεάζει τὴς μετέπειτα σκηνῆς. "Επισκιάζει ἐλαφρῶς τὴν ἐμφάνισιν τῆς τραγουδιστῆρας, τῆς ὁποίας οἱ θεαταὶ, περισσότερον ἀπὸ τὴν τέχνην, παρακολουθοῦν τὸς φωνητικούς ἀκροατισμούς. "Η ἀμυδραὶ καὶ τὸ πνεῦμα τῆς ἀκροασίας κυριαρεῖ εἰς τὴν παράστασιν τοῦ βαριετέ.

Μ' αὐτὰ περὶπου τὰ αἰσθήματα καὶ τὴς ἐντύψεως παρακολουθεῖ τὸ ἀθηναϊκὸν κοινόν τὸ διεθνὲς αὐτὸ θεαματικόν εἶδος. Καὶ γ' αὐτὸν τὸν τρόπον διεθνοποιεῖται καὶ τὸ κοινόν μας. Εἰς τὴν πλατεῖαν τῆς "Οσας" δὲν διακρίνεται πούθεν τὸν θυμολοφόν Ἀθηναῖον. Ὅτε τὸν τραγουδιστὴν τοῦ "ὄλο" τῆς γαλαρίας τῶν θεατῶν. "Εκεί εἶνε ἕνα κοινόν ἰδι

Δὲν ὑπάρχουν πλέον εἰς τὴν νέα κατὰ

σκευὴ τῆς κάλτσας Etam. Εἶναι τελείως

καθαρὴ διαφανὴς καὶ εἶτι ἐμφανίζονται Grépe.

Γιὰ πρῶτὸ καὶ ἀπάνευθε, ἀπὸ φυσικοῦ μεταξὺ δαν 125

Etam

Η ΑΠΟΛΥΤΟΣ ΤΕΛΕΙΟΠΟΙΗΣΙΣ ΤΗΣ ΜΕΤΑΞΕΥΣΗΣ ΚΑΛΤΕΑΣ

"ΘΥΚΑΝΕΥΣΤΙΟΝ 8 - ΕΝΑΓΓΕΛΙΣΤΡΙΝΕ 21 - ΕΡΜΟΝ 30 - ΡΙΟΛΑΝ & ΣΤΑΘΙΩΝ 96 - ΠΕΡΙΛΕΥΕ - ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

αίτερον, ἐξευρωπαϊσμένον, πού χειροκροτεῖ καὶ γὰρ εὐρωπαϊκά, πού διασκεδάζει, ὅπως τὸ κοινόν τοῦ Λονδίνου ἢ τοῦ Βερολίνου ἢ ὁποιοῦδήποτε ἄλλου κοσμοπολιτικοῦ κέντρου. Καὶ αὐτὴν τὴν τιμὴν τῆς διεθνοποίησης τὴν δοκιμάζει τὸ κοινόν μας χωρίς μεγάλα ἐξόδα. Μονάχα μὲ μίαν μικρὴν ὑπερτίμησιν τῶν πατῶν. Τὸ φθηνότερον βαριετέ τὸ βλέπουν οἱ Ἀθηναῖοι. Καὶ σὺνάρη τὸ καλύτερον. Μὴ σὰς φαίνεται αὐτὸ παράξενο. Τὰ καλύτερα νοῦμερα περνοῦν ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα. Εἰς τοῦτο συντελεῖ ἡ προνομιώχος θέσις τῆς χώρας μας. Εἰμεθα ἡ γέφυρα ἀπὸ τὴν Δύσιν εἰς τὴν Ἀνατολήν. "Η καλλιτέχνηται πού ἐπικρατοῦν τὸν εἰς τὴν Ἀνατολήν καὶ τὴν Ἑλλάδα. Δὲν τοὺς στοιχεῖ λοιπὸν τίποτε νὰ μείνουν καὶ σὲν Ἀθήνα γιὰ 15 ἡμέρας ἢ ἑνα-μῆνα.

—Αὐτὰ τὰ περὶπου τὰ αἰσθήματα τῶν καλλιτεχνῶν παρακολουθοῦμε, μὰς λέγει ὁ κ. Ζερβός, καὶ κλείνουμε μαζί τὴν συμβόλαια. Βλέπουμε εἰς ζενα καλλιτεχνικά περιόδικα, πού πρόκειται νὰ πᾶρ τὸ καλύτερο νοῦμερο. Καὶ ἂν πρόκειται νὰ περᾶσθ ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα, πού προτείνουμε καὶ παίζει ἐδῶ γιὰ ἕνα διάστημα. Καὶ εἰς τὸν προσερχόμεν εἰς τὸ ἀθηναϊκὸν κοινόν—ὅς τὸ λέγῃ αὐτὸ χωρὶς καμμίαν ἐπαρτίαν—τὰ καλύτερα διεθνῶ νοῦμερα. Μονάχα ἐνὰ-δύο νεωστρικά βαριετέ μποροῦν νὰ μᾶς συναρπάζουν εἰς αὐτὸ τὸ κενὸν. "Εκεί ὅμως ζερετε πόσο ἐκεῖ ἡ εἰσοδος; Ἀπάνω ἀπὸ ἑξήντα δίκας μας δραχμῆς. "Ενῶ ἐδῶ βλέπουν οἱ Ἀθηναῖοι τὰ ὑπέρτερα νοῦμερα, τῶν καὶ τὴν ὠρία τους πᾶστα καὶ πληρώνουν γιὰ ὅλα μαζί δώδεκα μονάχα δραχμῆς.

Παρά τὴν προνομίαν, ὅπως εἴπαμε, θέσιν τῆς χώρας μας, τὰ ζενα νοῦμερα ἀγκαθάρτον ἐναντὶ ἀδράς ἀμοιβῆς. Διότι οὐκ ἐνὶ τῇ πῆλιν τῶν μῆνα καὶ μῶνον ὄρον. "Εκτός τῶν ἐξόδων ταξιδίου τῶν καλλιτεχνῶν, πού ἐπιβαρύνουν κ' αὐτὰ τὴς ἐπικειρήσεως τῶν βαριετέ.

Ἀλλ' ἐκτός αὐτοῦ, πρέπει νὰ ὑπερνοκτεῖν ἕνα σὺνδὲ δυσκολίας γιὰ νὰ ἐλθοῦν τὰ νοῦμερα. Συνελαστικῆς διαφοράς, συμβόλαια πού δὲν ἐκτελοῦνται, ἀξιώσεις τῶν καλλιτεχνῶν πού ἐρχονται ἐδῶ καὶ ἕνα σὺνδὲ ἄλλα τέτοια. Καὶ ὅταν ἐλθῶν πάλι, καὶ ἀνεβῶν σὲν σκηνὴν εἶνε ἡ ἀνάσκησις. Θὰ ἀρεῖται ὅρανε ἕνα νοῦμερο σὲν κοινόν καὶ θὰ ἐκτιμῇ ἀναλόγως τὸν ἀποδοχὸν πού σὺνερνῶν νὰ πᾶρ; Γιατί, βλέπετε, σὲ κάθε χώρα τὸ γούστο τοῦ κοινού ποικίλουν. Μία ντιζέρ Σπανιόλα μπορεί ἄλλοῦ νὰ κμῆν κρότο καὶ ἐδῶ νὰ περᾶσθ μὲ μῆτρια ἐπιτυχία. "Ενας ἀκροβάτης εἶνε δυνατόν νὰ ζεοικωθῇ θύελλα ἐνθουσιασμοῦ σὲ ἕνα τόπο καὶ σὲ ἄλλον πάλι νὰ χειροκροτῇ ἄλλως.

Τὸ κοινόν ἐκεῖ τις ἰδιοτροπίας του καὶ ἕνας ἐπικειρήσεως τῶν βαριετέ πρέπει νὰ τις γνῶνται. Χρειάζεται ὑπομονή, πείρα καὶ ἐνθουσιασμός, τόσον μεγάλος ὥστε νὰ μεταδῶν καὶ σὲν πλάττει...

Καὶ αὐτὸ τὸ θαῦμα ἐκεῖ κατορθώθῃ. Πηγαίνετε ἕνα βράδυ νὰ ιδῶτε τὸ ὑπαίθριο ἀθηναϊκὸν βαριετέ. "Ακροβάται, χορευταί, ἐξάντρηκ νοῦμερα καὶ ἀεροδυναμικά ὅλα, μπαλλέτες, κλόουν, ἰσορροπισταί, περνοῦν ἀπὸ σκηνῆς, ἐμπρός ἀπὸ ἕνα κόσμον εὐχαριστημένων πού βρίσκει ὅστερ' ἀπὸ τὴν κομποστικὴν ἡμέραν τῆς δουλείας του, τὴν εὐκαρίαν νὰ συγκινήσῃ, νὰ θαυμάσῃ καὶ πού δὲν εἶδε, νὰ ξεκάθῃ, νὰ ξεκαθῇ καὶ νὰ γελάσῃ...

ΠΕΝΝΑ Χ

Σοφὰ Λόνια

"Η ὁμολογία ἐνὸς σφάματος εἶνε ἀποδείξις φρονιμιάς.

"Αν θέλῃς νὰ γίνῃς ἀρεστὸς τοῖς ἄλλοις, ἀφινέ τους νὰ περαιοτολοῦν. ΣΟΠΙΕΝΑΟΥΕΡ

"Η γενναϊότης τοῦ ἀνδρὸς συνίσταται σὲ ν' ἀποτινῇ ἕναν ζυγὸ, τῆς δὲ γυναικὸς σὲ νὰ τὸν ὑπομῇν.

ΓΚΥΖΟ

Οἱ τετράποδοι μπεκρῆδες

ΖΩΑ ΠΟΥ ΠΙΝΟΥΝ ΚΑΙ ΜΕΘΟΚΟΠΟΥΝ

Υπάρχουν ζῶα καὶ ἔντομα πού καταλαμβάνονται ἀπὸ τὸ ἀκατανίκητον πάθος τοῦ ἀλκοολισμοῦ καὶ τὸ τοῦζουν τακτικά.

Τὰ χόρτα πού περιέχουν... κρασί

Εἶνε πολλὰ τὰ ζῶα, τὰ ὁποῖα ἀγαποῦν τὰ ἐρεθιστικά καὶ μεθυστικά ποτά, καὶ μιά πού τὰ δοκιμάζουν καὶ συνήθιστον ὡς αὐτὰ, δὲν ἐννοοῦν πλέον νὰ τὰ στερηθοῦν μέχρις ὅτου, ὅπως οἱ μορφομυαεῖς ἢ οἱ κοκκινωμέναις πληρῶσιν τὸ πάθος τους μὲ τὴν ζωὴ τους. Εἰς τὰ οἰκία ζῶα εἶνε κατὰ τὸ πλεῖστον ὁ ἀνθρώπος ὁ διαφθορεὺς. Τὰ σκυλιά καὶ τὰ ἄλλα μβαθῶν ἀπὸ τὸν κύριόν τους νὰ πίνουν μπόρα, κρασί, κονιάκ καὶ ἄλλα λικέρ. Εἰς τὴν Ἀνατολήν δὲ εἶνε γνωστὸν ὅτι πῖθηκοι, σκύλοι καὶ γάτες, ἔχουν ἰδιαίτερη ῥοπή πρὸς τὸ πῖν. "Οταν ὁ κύριός τους ἀρχίῃ νὰ καπνίξῃ τὸ φουέρο αὐτὸ ναρκαωτικὸ, πλησιάζουν καὶ εἰσπνέουν μὲ μεγάλη εὐχρηστικὴ τὸν καπνόν. Οἱ πῖθηκοι ἐξ ἄλλου ἀγαποῦν ἰδιαίτερως τὴν κοκκίνην. Εἶνε γνωστὰ περὶ τῶν αἰσὶν κατὰ τὰς ὁποίας πῖθηκοι δὲν ἔψαχνον μόνον τὰ σαρτάρια ἀλλὰ καὶ τὴς τσιπῆς τῶν κυρίων των γιὰ νὰ εἶδον κακὴν καὶ ἐφαγὸν δόσιν ἡδῶν. Ἀλλὰ καὶ τὰ ζῶα τὰ ὁποῖα ζοῦν ἐλευθέρως, ἔχουν ἰδιαίτερη προτίμησιν γιὰ ὀσμωμένα ναρκαωτικά. Ἄλλως, εἰδικὰ, πρὸς τὰ ἄλλα ζῶα τοῦ αὐτοῦ εἴδους προτιμῶν ὀσμωμένον γορτῆν πού περιέχει σπαρτεῖν περιεσπῶτον ἀπὸ κάθε ἄλλο. Οἱ ὄσμοι, οἱ ὁποῖοι γινώσκουν τὴν ἐρεθιστικὴν ἐπίδρασιν τῶν φυτῶν αὐτῶν ἐπὶ τῶν ζώων, δὲν ἀφίουν τὰ πρῶτα νὰ παραμείνουν πολὺ εἰς τὸ μένος οὗ φουονται. "Εν τούτοις συμβαίνει μερικά νὰ δια-

Ἡ περιέργος στάσις μίας μεθυσμένης λεοπαρδάλειος τοῦ ζωολογικοῦ κήπου τοῦ Λονδίνου.

φεύγουν τὴν ἐπιβλεψὴν τοῦ θεοσκοῦ καὶ νὰ παραμείνουν τρώγοντα ἀπὸ τὸ μεθυστικὸν φυτὸ. Περιέργωνται κατόπιν τούτου εἰς ληθαργικὴν κατάστασιν καὶ ἂν δὲν τὰ εὐρὴ γλῆγορα ὁ θεοσκὸς πῖπτον θύματα τῶν ἀλκοόλων, τῶν λικέρων καὶ τῶν ἀρπακτικῶν ποτῶν. Εἰς τὴν Ἀμερικὴν καὶ εἰς τὴν Ἀυστραλίαν ὑπάρχουν ἐπίσης ἀνθρ περὶχόντα ναρκαωτικά δηλητήρια καὶ ἰδιαίτερως διὰ τὸν λόγον αὐτὸν ἐπιζητούμενα ἀπὸ τὰ θόκοντα ζῶα. "Ηλικιωμένα ζῶα, τὰ ὁποῖα δὲν ἔχουν ἀποκτήσει ἤδη τὸ πάθος, τὰ ἀσπφεύουν, προφυλασσόμενα φαίνεται ἀπὸ τὸ ἴδιον τοῦς τὸ ἐνοτικόν. "Εάν ὅμως τὸ πάθος τοῦ ναρκαωτικοῦ τὰ ἔχη ἤδη κατακτήσει, τότε παρανοῶν καὶ μᾶ, μὴ ἐκρίνεται πείρα τὸν πρῶτον, ζῶα, νὰ δοκιμάσουν ἀπὸ τὸ ναρκαωτικὸν φυτὸ. Μὲ τὸν πρῶτον ἀπὸ τὸ κοπάδι καὶ τὰ προτρέπον, κυριολεκτικῶς, νὰ φανῇ ἀπ' αὐτὸ. "Οπως καὶ εἰς τοὺς ἀνθρώπους, τὸ δηλητήριον ἐνεργεῖ πρῶτον ἐρεθιστικῶς καὶ φαίνεται ὅτι ἡ ζωτικότης αὐξάνει. "Οπως καὶ οἱ ἄνθρωποι πού μεθύν, τὰ ζῶα γίνονται ζωηρότερα καὶ δειγνοῦν εὐχρηστικότερη διάθεσις. Ἀλλ' ἀμέσως σκεδὸν ἀκολουθεῖ κατὰπνοὴ τῆς δύναμης. Ἀνεκρετα καὶ ἀδιάφορα, τὰ ζῶα μόνον ὄρεται ὀλόκληρος ἀντίστασιν σὲν σταλά. Ἡ ὄσκη. Εἰς τὴν Βόρειον Ἀμερικὴν ὑπάρχει ἕνα φυτὸν ἀπὸ τὸ ὅποιον, ὅταν τρώγῃν τὰ ἄλλα, μόνον ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν του, σὲ μὴ κατὰστάσι μῆθς ἐπὶ ὀλόκληρους μῆνας, ἀδυνατίζουν συνεχῶς μέχρις ὅτου πεθάνουν. Εἰς τὴν Ἀυστραλίαν, τὰ ζῶα πού ἔχουν συνήθειαν νὰ τρῶν ἀπὸ τὰ ναρκαωτικά αὐτὰ φυτὰ, ἐγκαταλείπουν τὸ κοπάδι καὶ συμπεριφέρονται σὺν τρέλλῃ. Χάνουν, φαίνεται, τὴν συναισθησὴν τῆς πραγματικῆς καὶ τὴν πραγματικὴν ἐκείνων τὸν παρὶβάλλοντος λόγῳ ἐπιδράσεως τοῦ δηλητηρίου ἐπὶ τῆς δράσεως των. Φαίνεται ὅτι ἡ ἐπίδρασις τοῦ φυτοῦ αὐτοῦ εἶνε ὅμοια πρὸς τὴν ὀσμωμένην μαντιριαν, τὰ ὁποῖα τρώγουν οἱ κάτοικοι τῶν σιδηρῶν ὀσπελίων, ἀντὶ ὁποῦ, γιὰ νὰ περιέλθουν εἰς ἐκστασιν. Τόσην δὲ ἀξίαν ἔχουν γι' αὐτοὺς αὐτὰ τὰ μαντιρία ὥστε ἀνταλλάσσουν εὐχάριστος ἕνα μεγάλο ἐλάφι πρὸς ἕνα μαντιρί. "Οταν εὐρίσκονται ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν αὐτοῦ τοῦ δηλητηρίου, βλέπουν ὅλα τὰ ἀντικείμενα γύρω τους περιστῶν μεγαλωμένα. "Εάν ἕνας ἀπὸ τοὺς συντρέφους των ρίξῃ μπροστὰ τους ἕνα ἐμπαστοῦν, νομίζουσι δὲ εἶνε ὀλόκληρον γαβάκι καὶ κάνουν ἕνα περᾶστο πῆδημα γιὰ νὰ περᾶσουν ἀπὸ πάνω του. Κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον συμπεριφέρονται τὰ ζῶα πού τρῶν ἀπὸ τὸ δηλητηριώδες γορτὸν τῆς Ἀυστραλίας. "Οταν τεῖνῃ κανεὶς ἐναντίον τοῦς τὸ χέρι, τρωμάζουν τόσον πολὺ, ὥστε πέφτουν χάμω σὺν πεθμῆμα. Ἰδιαίτερον ὅμως τῶν αἰσὶν καὶ προτίμησιν πρὸς τὰ ναρκαωτικά ἔχουν τὸ ἔντομα. "Ηδη, πρὸ πολλῶν ἐτῶν, παρητήρησαν ὀστανολόγοι ὅτι ὑπάρχουν δένδρα, τὰ ὁποῖα παράγουν ζῦβον. Οἱ χυμοὶ πού ἐγαίνονται ἀπὸ τὰ τρώματα τοῦ φλοιοῦ των περιέχονται εἰς ζῦβον διὰ τῆς ἐνεργείας μικρῶν μαντιριῶν καὶ ἡ ζῶα αἰσθάνονται μετὰβέλλεται εἰς οἰνόνεμα. Γύρω ἀπὸ τὰ τρώματα αὐτὰ μαζεμένοι παντός εἴδους σκαρδαβαῖοι καὶ πῖνον λαίμαργα τὸν χυμόν. Μεθύν εύκολα καὶ δὲν φεύγουν ἐταν πᾶν γιὰ τὴν πίσιν κανεῖς. Οἱ περιεργότεροι μεθυσταεῖς εἶνε τὰ μυρμηγκία, τὰ ὁποῖα τρέφουν σὲς φυλῆς των ἕνα ἰδιαίτερον εἶδος ἐντόμου, τὰ ὁποῖα ἀποδίδουν ἕνα ὕγρον, τὸ ὅποιον φαίνεται ἰδιαίτερος λαίμαργος οἱ κύριοι των. Τὸ μυρμῖνον καὶ τὸ πῖνον μέχρις ὅτου παραμείνουν τελείως ἀποσπρωκόμενα καὶ δὲν φεύγουν οὔτε πρὸ τοῦ μεγαλειτέρου κινδύνου.

ΕΥΘΥΜΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

Κοπλιμέντο

"Η ἄσχημη καὶ ἡλικιωμένη κυρία τοῦ λεωφορείου: Εἶνε πολὺ εὐγενικὸ ἐκ μέρους σου, πού ἐσκίψες καὶ ἔπιασες τὴν τσάντα μου.

"Ο νέος εἰσπράκτωρ: Καθόλου, κυρία. Μὲ κατηγόρουσι ὅτι εἶμαι πάντα εὐγενὴς σὲς νέες καὶ ὀρεῖς ἐπιείκεις κ' ἐκούραστια ν' ἀκούω αὐτὰς τὴς κατηγορίας.

Δὸν Ζουάν

—Εἶμαι πολὺ ἀνήσυχος, φίλε μου. "Ελαβὰ μίαν ἐπιστολήν ἀπὸ κάποιον, πού μὲ ἀπειλεῖ ὅτι θὰ με σκοτώσῃ ἕαν ἐξακολουθῶ τὰς σχέσεις μου μὲ τὴν κόρην του.

—Διὰ τί νὰ σὲ ἀνησυχῇ αὐτό. Πᾶσες τὰς σχέσεις σου μὲ τὴν νέαν.

—Εὐκόλο αὐτὸ πού λές. Ἀλλὰ ἡ ἐπιστολὴ δὲν φέρει ὑπογραφήν.

Τὸ θαῦμα

"Ενας καλὸς "Επίσκοπος ὁμολῶν μιά μερὰ ἀπὸ τοῦ ἀμῶνους γιὰ τὸ θαῦμα τῶν πέντε ἄρτων, ἐκ παραδρομῆς, εἶπεν ὅτι ὁ Χριστὸς ἐχόρτασε πέντε ἀμῶνους μὲ πεντακτοχίλιους ἄνθρωποι.

—Καὶ πᾶς δὲν ἐδασκᾶν, ἀνεγώρησε κάποιος ἀπὸ τὸ ἐκκλησιασμός.

—Σ' αὐτὸ ἔγκεται τὸ θαῦμα, ἀπῆντησεν ἐτοιμότητα ὁ "Επίσκοπος.

Παιδικὸν πνεῦμα

"Ο Τῶνης ἐσταμάτησε σὲ κατῶφλι σκεπτικὸς. Καὶ ἡ μῆτερ:

—Τί τρέχει, Τῶνῆ; "Ελα μέσα.

